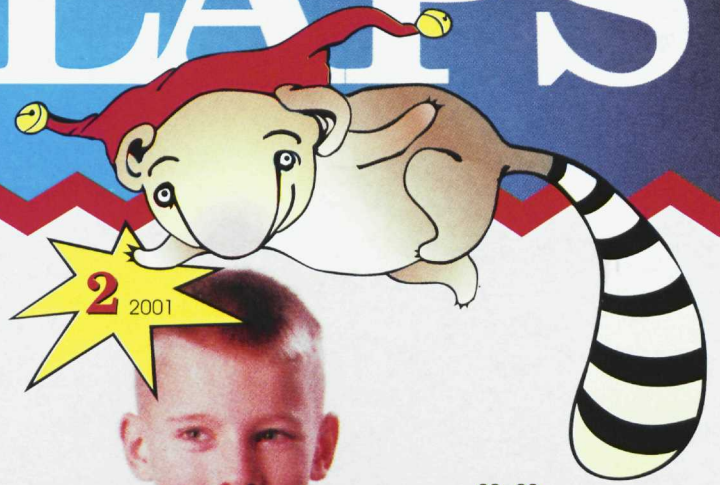

Hind 18 krooni

HEA LAPS

JA TEMA SÕBRAD JA SUGULASED

**LUMEPALLI
TURNIIR**

MAGUSA ELU

MUUSEUM

SÕBRATEST

POPVIKTORIIN

LEMMIKLOOMANDUS

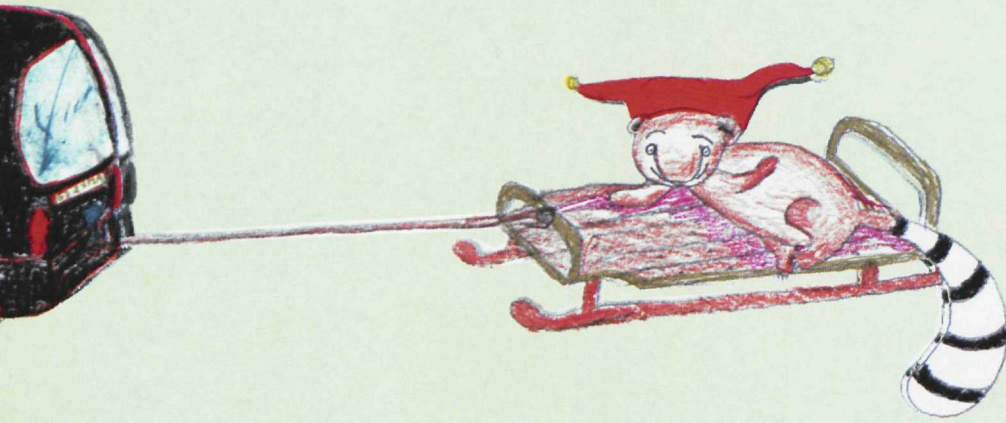
**JÄÄKARU
OTSIB
RASVAPOMME**

ISSN 1406-3441

9 771406 344050

Hea Laps

On maailmas üks ajakiri,
millel on väga tore pealkiri.
Ja loeb seda iga väike ja krap,
sest pealkiri on ju "Hea Laps"!

Nelli Kuldmaa
Kohtla-Järvelt

Pildid joonistas
Johanna Sepp Ruila koolis

Isa

Oma isa pean ma kalliks.
Ta juuksed ka ei ole veel hallid.
Minu vastu on ta hell ja hea,
ta sulle võin panna oma pea.

Isa on osav ja tark
ning samuti väga virk.
Koos meil olla on lõbus ja vahva –
mida rohkem ma veel võiks tahta!

Margit Oja Lohusuu
põhikooli 5. Klassist

Minu õnn

Minu õnn on olla kodus,
seal on ikka rahu.
Kuju ikka hea on minna
läbi lumesaju.

Minu õnn on olla terve.
Tervelt olen lõbus.
Haigena ma olen paha.
Olen parem kõbus.

Minu õnn on olla kuulus.
Tahan olla tuus,
aga mitte mõni hulgas,
kellel koni suus.

Margus Pärn Kambja
põhikooli 7. klassist

Seitseteist silda

Seitseteist silda
kaunistavad me kodulinna.
Seitseteist silda
lubavad kõikjale minna.

Suur sild
ja Ringteesild –
need kaks on
kõige suuremad.

Kõik ülejäänud
viisteist silda
väärivad ka
kõrget hinda.

Lauri Uusküla Põltsamaa
Ühisgümnaasiumi 7. b klassist

Minu Eestimaa

Mu Eestimaa,
mulle armas oled sa.
Mu kodumaa,
sind armastan!

Mu isa, mu ema
siin elavad.
Ei jäta nad mind,
sest mind armastavad.

Mu Eestimaa,
mulle armas oled sa!
Ma igatsen sind,
kui siit eemal olen ma!

Kadi Saviauk Põltsamaa
Ühisgümnaasiumi 5.a klassist

Kui uskuda vanemate inimeste juttu, siis olid vanasti suved soojemad, lapsed paremad ja suhkur magusam. Aga mis maitsega olid vanasti kommid? Missugused nad välja nägid ja mis nimesid kandisid? Ajaloo- raamatud kirjutavad peamiselt sõdadest, riikidest ja nende piiridest, kuid maiustuste ajaloost nad vaikivad.

Aktsiaselts Kalev otsustas õnneks selle ajaloolise lünga täita ja nüüd saavad kõik huvilised näha meie kommivabriku ja ta eelkäijate toodangut: vana- ja uueaegseid šokolaaditahvleid ja marmelaadikarpe, karamellitoose ja martsipanist kujusid. Maitsta? Ei noh, kui 1806. aasta lapsed oleksid ehk kogemata jätnudki mõne kompeki suhu pistmata, ega need siis praegu enam süüa sünniks! Martsipaniga on teised lood – kõik need martsipanist kujud, mida tänapäeval Kalevis tehakse, on valmistatud vanade retseptide järgi vanaaegsetes vormides. Just samasuguseid lillekorvil musitavaid tuvisid ja Tallinna vaadetega õnnehobuseraudu imetlesid Georg Stude kondiitriäri vaateakendel pikkade kaharate kleitidega tüdrukud ja madruse-ülikondades poisid, kes sündisid 200 aastat tagasi – siis, kui polnud veel ei raadiot ega televiisorit, ei telefone ega arvuteid.

↓ Herra Stude mõttes ka ekstra moodsa tele daamidele, kes julgesid juba automobiili või isegi aeroplaaniga sõita...

Sellist martsipani mugiti juba siis, kui Tallinn kandis veel Revali nime.

Kalevi muuseumis saame teada, et meie kommivabrikul on palju esivanemaid: lisaks Studele (kelle äri asus, muide, seal, kus praegu kohvik Maiasmokk) valmistasid Tallinnas maiustusi vennad Karl ja Kolla Weller (Kawe), August Brandmanni, Ginovker ja Ko, Rudolf Klaussoni ja veel mitme omaniku tehased-vabrikud. Eesti kompekke hinnati välismaalgi: näiteks Kawe firmal olid oma müügiesindused New Yorgis, Montrealis, Londonis, Pariisis, Casablancas ja Kaplinnas.

PUNANE KOMPU?

Tegelikult peegeldub ka maiustuste ajaloos maailmapoliitika. 1940. aastal, kui Eesti kaotas iseseisvuse, said ka kommivabrikud

↓ Ei tea, kas selles karbis olidki punased kompu?

MAGUSA ELU MUUSEUM

Hobuseraud toob õnne – eriti siis, kui ta on martsipanist.

nõukogude võimu omanduseks ja liideti esialgu kaheks ettevõtteks: Karamelliks ja Kaweks. Kawe oli küll laialt tunnustatud nimi, kuid 1948. aastal otsustasid kõrged võimumehed sellest kui kapitalistlikust igandist vabaneda ning asusid otsima uut, nõukogulikku vabrikunime. Palju ei puudunud, et ettevõte

↓ Ameerika lapstähk Shirley Temple'i pilt tõmbas ennesõja-aegseid maiasmokki ligi niisama efektselt kui praegusi tüdrukuid Spice Girls'i nätsukommid.

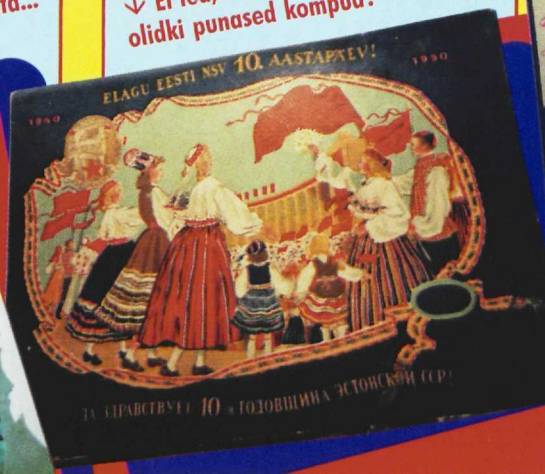

Täname
Hasartmängufondi ja Kirjanduse Sihtkapitali

Toimetaja LEELO TUNGAL
Levijuht BRITTA KORŽETS
Kujundaja VIVIKA KALT
Esikaanel: Moduse tantsijad
Sirli ja Kristjan Kriis T. Kongi foto

Ajakiri Hea Laps
ilmub kord kuus,
tellimisindeks on 00552
ISSN 1406-3441
Trükikoda PrinTall

Väljaandja:
Mittetulundusühing "Hea Laps"
Harju 1, 10146 Tallinn
Tel. 631 44 28
Hea.Laps@mail.ee

**Nendest torudest võid nuusutada
kõikvõimalikke maiuselõhnu.
Oi, kui häid...**

oleks nimetatud Punaseks Kompuks – nii, nagu raadiotehasest sai Punane Ret ja sukavabrikust Punane Koit! Õnneks osutus Kalevipoja isa nimi siiski vägevamaks.

Teise Maailmasõja valmistas Kawe marmelaadi ja vähesel määral ka šokolaadi sakslaste jaoks ja Karamell tegi ainult rabarbrimarmelaadi, mida siinne rahvas sai suhkrul asemel talongide alusel. Kui aga 1970. aastal oleks ülemaailmse kakao-kriisi tõttu tulnud pool kommivabrikut sulgeda, mõtles tollane direktor Marta-Edda Maurer välja rahvusliku kavaluse: kakaopulbri asemel hakati šokolaaditahvli-

tesse ja –kompvekkidesse lisama hoopis kamajahu. Küsi emalt-isalt, kas nad veel mäletavad kamašokolaadi ja häid odavaid komme, mille nimi oli Sakala – igatahes ajasid nad asja ära küll ja nii mõnigi praegune onu või tädi meenutab õhtes häid vanu kamabatoone...

RIIGIVASTASED HAMBAD?

Endises Nõukogude Liidus oli Kalev esimene ja päris kaua aega ainuke närimiskummi valmistaja. USAs ja mujal laias maailmas nätsutati juba ammu, kuid tollal oli väga vähesel eestlastel võimalus välismaale reisida ja vaevalt et seesugust “kapitalistlikku” kraami oleks lubatud kilode viisi kaasa tuua. Esimese eestimaise nätsu nimi oli Tiri-aga-tõmba ja seda hakati tootma 1962. aastal. Miskipärast ei õnnestunud mul seda proovida, kuid piparmündipadjakesest sai lugu peetud küll. Kalevi nätsuga sai kõikjal üle Liidu uhkust ajada ja selle järele tuldi Eestisse tuhandete kilomeetrite kauguselt... Muidugi pole ilus, kui näiteks koolis, teatris või ka suuremas vestlusringis suu aina matsub, kuid nagu ütlevad hambakarstid, on hea näts hammastikule üpris kasulik. Nõukogude Liidus aga leidis asjamehi, kes arvasid, et nätsu närides matkitakse mandunud kapitalistide eluviise, ja keelasid närimiskummi valmistamise ära päris mitmeks aastaks.

Alles 1980. aasta Moskva suveolümpiamängude eel tehti järsk pööre ja otsustati, et nätsunärimine siiski ei ole riigivastane tegevus. Veelgi enam: lubati valmistada isegi liistakukujulist nätsu, mille tegemiseks osutati liinid Lääne-Saksamaalt. Nende olümpia-

**Teadur Otto Kubo teab
Kalevi maiustustest kõike.**

mängude purjeregatt toimus Tallinnas ning selleks puhuks said mitmed majad uue kuue – või vähemasti esikülje: ikka ainult selleks, et näidata Nõukogude võimu au ja hiilgust. Ka kommikarpide kujundusi telliti suursündmuse puhuks tuntud kunstnikelt: Melanie ja Mari Kaarmalt, Diana Laevalt, Ilse Rosenfeld-Lepiksonilt ja Hugo Hiibuselt. Vanade martsipanivormide sekka tekkis uus – olümpiaregati maskott Vigri – suurte vuntside ja ümara peaga eesti hüljes. Martsipani valmistati nõukogude ajal küll väga palju, kuid ega eesti lapsed seda küll maitsta saanud – konteinerite kaupa veefi kujuke si “pealinnade pealinnas” Moskvasse...

Kalevi praegust toodangut sa juba tead. Muidugi leiutatakse kogu aeg midagi uut ja huvitavat, aeg-ajalt uuendatakse pakendeid ja etikette. Enam pole seda muret, et martsipan rändaks eesti laste suust mööda Kremli puhvetisse – ennemini on häda selles, et taskurahast ei piisa kogu selle ilu ja headuse maitsemiseks... Aga ühest asjast oli mul Kalevi muuseumis ringi käies küll kahju: sellest, et suureks saades viskasin ära oma kommipaberite kogu. Ära sina, hea lugeja, seda rumalust tee: mõtle, kui vahva sul on ükskord oma lastele näidata, missugused olid need maailma parimad kommid, mida tulevikus enam keegi ei valmista!

Arvan, et maiustuste hea mõju mälule polegi maiasmokkade väljamõeldis: teadur Otto Kubo, kes muuseumis Kuusalu kooli lastele ja mulle kogu Kalevi ajaloo sujuvalt selgeks rääkis, on magusavabrikus töötanud 1955. aastast alates, ja mälu on tal tõesti superhea!

JA VEEL:

**kui soovid oma klassiga Kalevi muuseumi külastada, siis tuleb aeg enne kokku leppida.
Otto Kubo telefoninumber on 6283 811.**

Leelo Tungal

VANAMEHE RIKKUS

Elas kord üks väga rikas vanamees. Tema nimi oli Joonas. Tal olid ka võluri võimed. Joonas oli endale kogu aeg ostnud koomikseid. Ta ostis kogu riigi poed koomiksitest tühjaks. Müüjad pidid peitma koomikseid, kui ise neid lugeda tahtsid. Joonas teadis neid trikke ja ostis ka need ära. Jumal taevas nägi seda, et Joonas nii käitus. Joonas oli ka ema koomiks ära võtnud. Jumal käskis käskjalgal saata teade, et keegi Joonasele enam ei müüks koomikseid. Joonas oli aga kaval ja võlus end naiseks.

Kuid jumalal oli ka teine plaan. Võluri eriliseks nõrkuseks olid koomiksita kaanepildid. Jumal lubas Joonasele, et ühe mäe otsas ootab teda järgmise koomiksi kaanepilt. Võlur ei suutnud vastu panna ja roniski mäe otsa. Jumal aga saatis piksenoole, mis viis ta taevasse. Enne seda kõike oli jumal käskinud tal võtta kaasa kõik koomiks. Ja nüüd loebki Joonas jumalale taevas koomikseid ja teised inimesed saavad ka neid lugeda.

Ats Joandi
Elva algkooli 3A klassist

SÕNAS ON JÕUD

Elas kord kuri nõid. Ta elas mahajäetud metsatalus. Nõid oli röövinud printsessi. Aga naaberkülas elas vapper prints.

Kord luges ta Eesti Päevalehest vangistatud printsessist. Prints otsustas neiu vabastada, sest noormehel hakkas temast kahju. Nõid aga keetis parajasti kondileent seakartulitega. Vänge haisu järgi leidis prints metsatalu kohe üles. Tulnud tuppa, nägi ta printsessi istumas, jalad soojas ja supikauss ees. Ei tahtnudki neiu enam vabadusse pääseda, sest nõid oli ta vahepeal ära võlunud.

Kohe lõi julge prints Eesti Päevalehe lahti ristsõna kohta pealt. Selle lahendanud, sai ta võlusõna kätte. Nii kui printsess võlusõna kuulis, oli ta kohe lahkesti nõus noormehega kaasa tulema. Nüüd elavad nad rõõmsalt Õismäel ja Eesti Päevaleht on neil aasta lõpuni tellitud.

Aleksandr ja Viktor Vassiljevid
Tallinna Järveotsa gümnaasiumist

IMELIK LUGU

Elas kord üks poiss. Ta oli täiesti tavaline poiss. Ta käis koolis ja tal olid head hinded. Ühel hommikul läks poiss kooli ja märkas maas pudelit. Ta võttis pudeli kätte ja sealt tuli välja võlur. Võlur oli sõbralik ning lubas täita kolm soovi. Poiss soovis taskunuga, koera ja Kuule sõitu. Ta sai võlurilt taskunoa ja koera. Kuule sõita oli poisi viimane soov. Ta sai Kuule, aga tagasi ei saanud. Sellest ajast peale elabki poiss Kuu peal.

Maarja Ilisson
Elva algkooli 3A klassist

VANA, VANA KLAVER

Ükskord kaua, kaua aega tagasi elas üks muusik. Tal oli kodus pillide kogu, ainult klaver puudus. Mees läks linna ja otsis poodidest klaverit. Ta läks ühte vanasse poodi ja nägi seal imeilusat klaverit. Selle klaveri ta ostiski. Läks koju ja proovis seda kohe. Välja ilmus üks vaim. Ta küsis, mis on muusiku soov. Mees oli selle klaveri ostmisega vaimu vangist vabastanud. Muusik ei osanud midagi soovida. Tänutäheks vangist vabastamise eest sajab sellest ajast peale iga kord klaverit mängides kuldmünte nagu lund.

Jarmo Kangro
Elva algkooli 3A klassist

ARVUTI

Arvutist ma palju tean,
seda õppima ma pean.
RAM ja ROM ja CD-ROM –
need igal päeval abiks on.
Internetis surfan ma,
Everydaysse vaatan ka.
Huvitavaid asju siis
mailin sõpradele viis.

Kaspar Sanglepp
Tallinna Järveotsa
gümnaasiumist

TÕELISELT VAPRAD, RIKKAD JA ILUSAD!

↑ Sellel pildil on nukustuudio lapsed Riina Kikkas, Kritlyn Tammeleht, Ethel Pagil ja Asian Ho

Mis seebiseriaalide tegelastel viga vaprad ja ilusad olla – neile öm-meldakse miljonäri-rõivad selga, pan-nakse paks meik näole ja lastakse rikkurite muresid ette mängida! Tõelised vaprad, rikkad ja ilusad asuvad praegu hoopis mujal – näiteks Mustamäe Laste Loomingu Majas. Selles majas tegutsevad vapralt nii koolieelikud kui abiturientid, ja rikkaks teeb neid oskus luua ilu – klaasi- või siidimaale, nahkehistoid, akvarelle ning koguni teatrinukke ja -deko-ratsioone. Lisaks mitmesugustele

ris ja nukustuudios saavad huvilised näpunäiteid teatrikunstnik **Gunta Randlalt**, kelle valmistatud on enamjagu telesaadetest tuttavaks saanud tegelaskujusid, muu hulgas "Mõmmi ja aabitsa" vahvad karud, hundid ja jänesed. (Saladuskatte all võib öelda, et ka Triibu-Liine mõnus kaskukas on tunda saanud Gunta Randla hoolitsevat kätt!)

Kui sa elad Mustamäe lähisel, siis oleks patt kurta, et sul on pärast kooli igav: võta aga jalad selga ja lippa laste loomingu majja, mis asub **Vilde teel majas number 54**. Kui tahad lähemat teavet saada, siis on maja juhid **Kaja Urgard** ja **Valve Värk** nõus seda jagama telefonil 6522536. Õppemaks on paljude ringit-sudega võrrel-des väike – 15 - 65 krooni (sõltuvalt ringist) kuus.

↔ Need nukud ja maskid on valmistatud nukustuudio laste poolt

↑ Näituse valvurid.
Jana Silaškova ja Kadri Pukk

kunsti- ja käsitööringidele töötavad laste loomingu majas koor, laulu- ja muusikastudio, balleti- ja showtantsugrupid, keeleõppe-, arvuti- ja malering ning draamastudio. Kõigil aladel õpetavad lapsi asjatundjad: näiteks sügisel tööd alustanud maskiteat-

Ükskõik, kas sinust saab tulevikus filminäitleja, pangateller või peaminister – osavaid käsi vajatakse kõigis ametites!

**HEA LAPS TÄNAB
RAHVUSKULTUURI
FONDI**

↓ Majad.
Disainistuudio juhendaja **Jelena Slepova**

Tere, loom!

Tere, Triibu-Liine!

Saadan
Sulle enda ja
oma kahe kassi
ankeedid.

NIMI: Jaana Kurg
Aadress: Männiku 44-a,
Tallinn 11214
SÜNNIPÄEV: 22. 12. 1987
LEMMIKLAULJA: Britney Spears
LEMMIKBÄNDID: Vengaboys,
The Corrs, Aqua
LEMMIKLOOMAD: kass, koer, hobune
KODULOOMAD: koer Potsa,
kassid Miisu ja Hunt
KOGUN: kleepse, marke, udukaid
LEMMIKRAAMAT: "Miisu"
SOOVIN leida kirjasõpru
vanuses 11 - 14 a.

NIMI: Pille Porgand
SÜNNIPÄEV: 1. 03. 1989
HUVIALAD: flööt, klaver,
rahvatants, laulmine
TAHAN SAADA: lauljaks
KOGUN: kuupileteid ja kleepse
LEMMIKLAULJAD: Ines, Kylie
Minouge
LEMMIKBÄNDID: Spice Girls,
The Corrs
LEMMIKFILM: Mission Impossible 2
LEMMIKTUND: inglise ja saksa keel
Aadress: Kuldse Kodu 5 - 296,
Pärnu 80035
KIRJUTADA võiksid 11 - 13a.
poisid ja 11 - 14a. tüdrukud!
Telefon:
(044)34 689.

NIMI: Marelle Raudsepp
VANUS: 10 a.
HÜÜDNIMED: Mari ja Nunu
SÜNNIAEG: 13. 09. 1990
(Hobuse aastal!)
TÄHTKUJU: Neitsi
KOOL: Jõgeva ühisgümnaasium
LEMMIKVÄRVID: punane,
roheline, oranž
LEMMIKSÖÖK: praetud liha,
ahjukartulid, verivorstid
LEMMIKJOOK: kasulikest ainetest
piim, kahjulikest Sprite ja Fanta
LEMMIKSADE TV-s "Päikeseahvatlus"
PARIM MINUS: olen kohusetundlik,
abivalmis ja töökas
HALVIM MINUS: segane teisi
(kui näiteks isa-ema räägivad
telefoniga)
MEELDIB: lugeda, mõnuleda,
kirjutada, vahel ise
raamatut teha, tantsida
EI MEELDI: kui segatakse
ja kisatakse
LEMMIKAJAKIRI: Hea Laps
SOOV FÄNNIDELE: tehke trenni,
olge tublid ja laulge hästi!

Tere! Kirjutat Teile oma koerast!

NIMI: Li-Lu
SÜNNIPÄEV: 13. 11. 1999
TÕUG: Hiina shar-pei
VÄRVUS: aprikoosivärv
LEMMIKSÖÖK: banaani, arbuus, õun,
küüslauk ja Eukanuba koeratoit
LEMMIKJOOK: vesi
MEELDIB: mängida ja õues käia
EI MEELDI: kui mind magamise
ajal kiusatakse
PARIM MINUS: olen voldiline ja nunnu
HALVIM MINUS: mänguhoos
mõnikord hammustan ja närin
SOOV FÄNNIDELE: Olge sama
voldilised nagu mina!

Ankeedi koostas
Agnes Tserkassova Vaidast

Tere, Triibu-Liine!

Kirjutat
Sulle oma
kassist ja
koerast.
Fotol on
nad sõbra-
likult koos.

Taavi Lutsar Linnakülast

NIMI: Pontu
HÜÜDNIMI: Tohlu, Karvanäss
LEMMIKTOIT: kõik, mida antakse
SÜNNIAEG: märts 1999
PARIM MINUS: olen nunnu!
HALVIM MINUS: pole
MEELDIB: palli mängida
EI MEELDI: kui vanaema
kodust ära läheb.

NIMI: Simba
HÜÜDNIMI: Simser, Simps
LEMMIKTOIT: kala
SÜNNIAEG: aprill 1997
PARIM MINUS: olen ilus
HALVIM MINUS: küünistan vahel
MEELDIB: kui kala püütakse
EI MEELDI: kui kiusatakse.

**SAAGEM
TUTTAVAKS,
SÕBRAD JA SUGULASED!**

Tere, loom!

Tere! Lugesin parasjagu "Head Last", kui kass tuli mu jalgu nühkima. Arvasin, et ta on näljane, kuid süüa ta ei tahtnud. Ta ronis ajakirja peale ja nurus, et ma temast ankeedi teeksin.

Kriste Lauk Harjumaalt

NIMI: Kissa
VANUS: umbes 2 - 4 a.
SUGU: tüdruk
LEMMIKSÖÖK: KiteKat, Rokus, vahvel, banaan, vorst
LEMMIKJOOK: vesi, piim
MEELDIB: Kriste voodis tukkuda
EI MEELDI: kui pead liiga kaua inimese põlvel istuma, mjaau!
SÕBRAD: Kriste, hamster Haschi,
HALB HARJUMUS: käia kogu aeg

kooliminejal sabas, nii et võin teise rongist maha jätta
SOOV FÄNNIDELE: Mjauu, noh, hamster on ju ilus, aga soovitav on ikkagi võtta KASS!

NIMI: Jasmiin
HÜÜDNIMI: Jassu, Juss
VANUS: 1 a. 7 kuud
TÕUG: angoora merisiga
PIKKUS: 26 cm.
KÕRGUS: 10 cm
VÄRVUS: kollane, must, pruun, valge
LEMMIKTOIT: hein, kurk, tomat, porgand, lillkapsas, salat, merisea toidusegud
LEMMIKJOOK: vesi
HALVIM MINUS: närin puuri, hommikul piiksun nii kaua, kuni saan süüa
PARIM MINUS: olen hästi nunnu merisiga
SOOV FÄNNIDELE: Olge niisama nunnud kui mina!

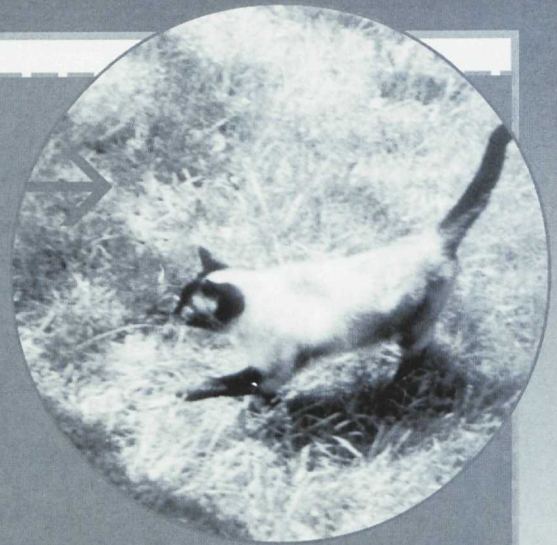
Ankeedi pani kirja
 Kerttu Kuusik Kehrast

Tere!

Saadan teile oma kassi andmed

Katrin Kohk Antslast

NIMI: Kity
HÜÜDNIMED: Kity, Käty
TÕUG: siiam
VÄRVUS: helepruuni musta-valgekirju
HARRASTUSED: magamine, kraapimine
LEMMIKSÖÖK: Whiskasi toidud
LEMMIKJOOK: piim, vesi
PARIM MINUS: oskan ise enda eest hoolitseda
HALVIM MINUS: ei püüa hiiri
TÕOKOHT: Whiskasi uue toitute ekspert

PEREKONNASEIS: üksikema
SOOV FÄNNIDELE: Olge ikka mõnusad ja otsige endale ka töökoht!

Siin on minu pere kahe looma andmed.

Lauri Heinsalu Tallinnast

NIMI: Sally
HÜÜDNIMI: Sallu, Saltsu
SUGU: emane
VÄRVUS: mustvalge
SÜNNIAEG: 14. VII 1994
LEMMIKSÖÖK: liha, kont, puder
LEMMIKJOOK: vesi, piim
MEELDIB: mängida lastega
EI MEELDI: kiusamine
PARIM MINUS: olen armas ja hea
HALVIM MINUS: mõnikord hammustan
SOOV FÄNNIDELE: Haukuge kõvasti ja olge nunnud!

NIMI: Mustikas Lõvisüda
HÜÜDNIMED: Lõvi, Mustu
SÜNDINUD: 17. IV 1999
ISA-EMA: Tõdu, Kata
ÕED: Daisy, Keard, Murr
SUGU: emane
VÄRVUS: must
LEMMIKSÖÖK: liha, kala
LEMMIKJOOK: piim
MEELDIB: pugeda, mängida
EI MEELDI: kiusamine
PARIM MINUS: olen tore
HALVIM MINUS: küünistan ja hammustan palju
SOOV FÄNNIDELE: Pugege julgesti!

Tere Triibu-Liine,

ma saadan sulle andmeid.

Minu Hamster on lõbus sell. Tal nimeks Kutt!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!
 Ta halli angoora segu.
 Talle meeldib väga joosta.
 Ta istub pea kogu aeg pesa sees!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!

See väike jutuke on mu hamstrist.

Kadri Kabalast

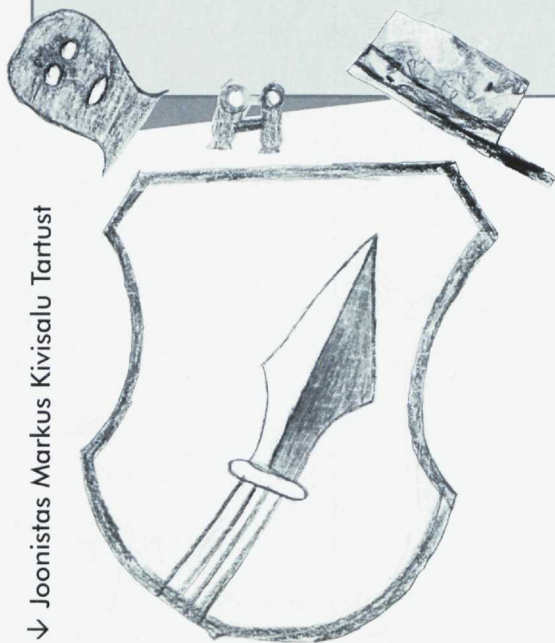

NB!

Ootame jätkuvalt lugejate mõtteid meie kaitseväest! Kõige kiiremini vastasid meile Mumm Tallinnast ja Markus Kivisalu Tartust.

MUMM: "Kuidas ma kujutan Eesti kaitseväge ette siis, kui on aeg munder selga tõmmata? Ma arvan, et kord tõesti saabub see hetk, kui meie kaitseväest ei pruugi palju kasu olla. Eesti on ju ikkagi väike maa, kuid arvan, et oleks küll vabatahtlikke, kes oleksid valmis oma kodumaa eest võitlusse astuma. Meie maa on ju ikkagi seetõttu püsinud, et me hoiame kokku. Näiteks see Balti kett."

MARKUS: "Kui ma kaitseväes olen 3 kuud Tartu Üksikjalaväepataljonis läbi teinud, loodan minna luureerialale, sest mulle meeldib luuramine ja muu, mis sellega kokku puutub. Kui ma peaksin selle ajaga ümber mõtlema, siis läheksin suurtükiväkke. Suurtükiasjanduse juures meeldib mulle kõige rohkem plahvatusi vaadata."

→ Joonistas Markus Kivisalu Tartust

SALANURK

SALAKIRI:

SKABIUBIDIBID
SOBIOBIVIBABID
MÕBINUBISABIT TABILVEBI JÄBITKUBI!

↑ Joonistas Daivi Drenkhan
Kambja Ignatsi Jaagu koolist

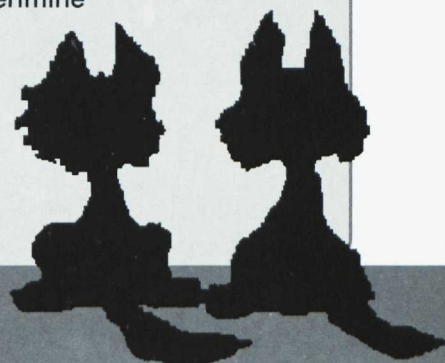
KRIIMSILMA LIIKLUSLAAGER 23.-25. märts 2001

Kriimsilma laager on mõeldud Sulle, kui Sa oled 8-11 aastane. Meie ürituse teemaks on liiklus. Laagris saab õppida tundma liiklusmärke, tutvuda politsei autoga, proovida jalgratta vigursõitu ja palju muud huvitavat. Kriimsilma laager toimub Raasiku Põhikoolis.

Kui tahad teada, kuidas linnas ja maanteel ohutult liigelda, tule laagrisse!

Täpsem info ja registreerimine abilaagri juhilt:

Mairi Felding
Tel. 609 0283
Mob. 056 914 429
E mail. maty@hot.ee
www.skaut.ee/kriimsilm

OLE VALMIS!

PÖÖNINGULE PÄHKLEID PUREMA!

VAT Teatri "Pähklipureja" puhul lummab eelkõige see, et lugu pole lavastatud mikihiirelikult "titadele", vaid tõesti kirjanduslikult. Paljud ju ei tea, kuivõrd rohkesti just kirjanikud on teistele kunstiliikidele häid ideid kinkinud. Balletihuvilised võiksid olla tänulikud kirjanik Ernst Theodor Amadeus Hoffmannile, kelle fantaasiarikas lugu innustas Pjotr Tšaikovskit looma "Pähklipurejale" balletimuusikat.

Aga VAT Teatri muinasjutt ei innusta koduballette looma, vaid hoopis põnevaid lugusid välja mõtlema. See etendus pole jalgadele, vaid peale – ka kolmeaastasele peale, rääkimata kümnesest või kolmekümnesest. Juba lavakujundus innustab kaasa mõtlema. Kunstnik Jule Käen on hakkama saanud raske ülesandega ja muutnud Mustpeade Maja kitsukese lavapöõningu tõesti koduseks võlumaailmaks.

Oma võlulugusid võib ju avastada igas kodus, mitte ainult sajanditevanuses peres, kus ristiisa Drosselmeier ärgitab kõiki lõunalauas oma muinasjuttu jätkama ja kaasa mõtlema. Janek Sarapson on ristiisana kord kohutav, kord kütkestav. Eks muinasloos võitle ju ikka head pahadega, täpselt nagu koduski, kus laps on kord vallatu nagu kurivaim ja seejärel hea nagu haldjas.

Väike tüdruk Marie, kelleks teatripöõningul on Jaana Kukk Viljandi Ugalast, täiendab ise ristiisa muinaslugu ja näeb selle järke veel oma unenägudeski. Mariel on tore ema, kes ei kao kööki või televiisorisse, vaid mängib laste muinasjuttudele kaasa. Jah, sellisest emast tasub tõesti unistada! Eesti Draamateatri näitleja Carmen Tabor annab oma rollis loole viimase lihvi, nagu emad ikka. Nad kas

Vanem vend Fritz (Margo Teder) ja Marie ise satuvad Maiustemaale ja Pirlipati kuningriiki üksnes tänu sellele, et ristiisa Drosselmeier kingib Mariele naljaka puust mehikese, kes oskab pähkleid purustada. Kas sina oled koos ema ja vennaga proovinud välja mõelda lugu näiteks pähklitangidest, porgandiriivist või tolmuimejast? Kui veel ei ole, siis on viimane aeg mõtteid tööle panna ja elu põnevamaks teha. Aga VAT Teatri loo "Pähklipureja" nuputas välja lavastaja Aare Toikka. Temalt on ka Hoffmanni jutustuse dramatiseering. Muusikaliselt kujundas loo Rivo Laasi.

Kui tahad oma kodust argielu võlumaailmaks dramatiseerida, siis astu enne julgesti teatripöõningult läbi. Siis veendud, et tavaline muinasjutt võib muunduda imeliseks muinasjutuks. Ainult veidi fantaasiat, leidlikkust ja armastust raamatute vastu, kuhu maailma parimad lood ikka kirja pannakse!

lubavad või keelavad, lohutavad või kurjustavad – kuid nad on alati kusagil olemas. Kas või dekoratsioonidetaguses köögis, kust kostab ema manitsev või julgustav hääl.

Pöõningul käis Reet Kudu

SÕBRAPAELA SÕLMIMINE

TRIIBU-LIINE ON AGA KOOS TOIMETUSEGA

NB ALATI SOOVIDA JA SÕPRU TULEB IKKA HOIDA!

Triibu-Liinel on nüüd mõlemad käed kuni õlavarreni imekauneid sõbrapaelu täis –

osa on põimitud lõngadest, osa säravatest niitidest, mõni on tehtud paberist ja üpris mitu säravatest pärlitest... Suur aitäh, sõbrad! Kahju küll, et kõigi paelapõimijate jaoks auhindu ei jagunud, aga – headus tekitab headust, sõprus sõprust, nii et suur asi on seegi, et nõnda palju häid mõtteid ja soove igast Eestimaa otsast Triibu-Liine juurde jõudis.

Mõned täiskasvanud väidavad, et kogu see sõbrapäevandus ja paelte kinkimine on uus ja veider väljamõeldis, Triibu-Liine on aga koos toimetusega arvamusel, et HEAD võib alati soovida ja SÕPRU tuleb ikka hoida! Kuid omatehtud paelte kinkimine oli moes juba üle-eelmisel sajandil. Kes ei usu, see mingi Tallinas Paksus Margareetas asuvasse Meremuuseumisse ja küsigu näha meremeeste kaste, mis vanasti kohvri aset täitsid. Seal näete peenelt põimitud paelu, mida noored meremehed kasutasid kaela- või uuriketina. Vanasti ju internetti polnud ja isegi harilik kiri ei pruukinud laevani jõuda, niisiis põimisid noored tüdrukud, kes ei saanud kallimatega sidet pidada, oma pikkadest juustest kauneid paelu, et neid meeles peetaks... Juustel arvati üldse olevat maagiline tähendus – äralõigatud juukseid või küüsi ei tohtinud vedelema jätta, sest midu võis kuri silm nende kandja ära kaetada, seega kingiti juustest tehtud paelu ja kette ainult kõige lähematele ja ustavamatele inimestele...

LIHTSA SÕBRAPAELA SÕLMIMISEKS ON VAJA

- värvilisi lõngu või niite
- pliatsit või haaknõela, (isoleerpaela või kleeplinti)
- leidlikkust ja kannatlikkust

Tööd alustades jaga niidi- või lõngasalk pooleks ja kinnita keskpäik sõlme abil haaknõela või pliatsi külge. Saab hakkama ka lihtsamal moel – võid kinnitada niidiotsad isoleerpaela või kleeplindi abil mingi sileda pinna külge.

Kolmeharulise palmikpaela põimimine pole raske.

Vajad kolme omavahel sobivat värvi niidi- või lõngajuppi, mille pikkus on umbes 60 cm.

Jaga kõrvuti asetatud niidijupid pooleks ja seo keskpäigast sõlme. Seejärel kinnita see sõlm haaknõela külge või kleebi isoleerpaelaga mingile siledale pinnale, näiteks papitükile. (Joonised 1.)

Punu niitidest tavaline kolmeharuline palmik. (Joonised 2-3.)

Kui palmik on küllalt pikk, sõlmi selle mõlemad otsad kinni ja seo pael sõbra käe külge. (Joonis 4.)

Veelgi parem, kui leiad nõõbikarbit kinnise, mis kuulus kunagi ammu purunenud pärlikeele – selle abil on sõbrapaela kergem kinnitada ja jälle ära võtta.

2.

3.

4.

MEIE ÜLLATAV

AIDI VALLIK

Aidi, kas unistasid juba väikesest peast kirjanikuteest?

Ei, lapsena tahtsin saada loomaarstiks ja õpetajaks, murde-eas kunstnikuks. Kunstnikuna õnnestus paar aastat töötadagi, praegu olen õpetaja Haapsalu Wiedemanni Gümnaasiumis. Annan eesti keele ja kirjanduse tunde 7. – 12. klassides ja olen 8. A klassijuhataja. Mulle meeldib mu praegune töö, lapsed on huvitavad ja elu kirju. Kodust tööde parandamist võiks vähem olla, aga ega ilma saa... Loomi armastan siamaani hullupööra. Kodus on meil praegu kalad, kass ja paari päeva pärast peaks seltskonnaga liituma ka armas hall käabusküülik. Kirjanikuks saamisest ei osanud ma eriti unistada, kuigi olen jutte ja luuletusi kirjutanud juba 4 aasta vanusest peale.

Kas Sul on lapsi? Millega nemad tegelevad?

Minu 7-aastane tütar Mari käib Haapsalu Linna Algkoolis ja ei tea veel, kelleks saada tahab. Ühes on ta aga kindel – õpetajaks mitte iialgi, sest siis on ka kodus vaja koolitööd teha.

KASSI SALADUS

KASSIDEL ON PEHMED KÄPAD
PEHMED KÄPAD VAHUS VUNTSID
SILMIS SULAHÕBEDAT

KUI NAD KÄIVAD OMA KÄIKE
OMA KÄIKE OMA RADU
OMA SALAKOHTASID

SIIS EI JÕUA NÄHA KEEGI
KUHU VANTSIB KUHU TIPPAB
KUHU PEITUB ROJUKÕUTS

KÕRKJAS KÕRGE PINNAS PEHME
PINNAS PEHME RISU PALJU
AGA SEES ON SALAURG

KUI SIIS KIISU KOJU TULEB
KOJU TULEB AKNAST HÜPPAB
ON TAS PALJU SALADUST

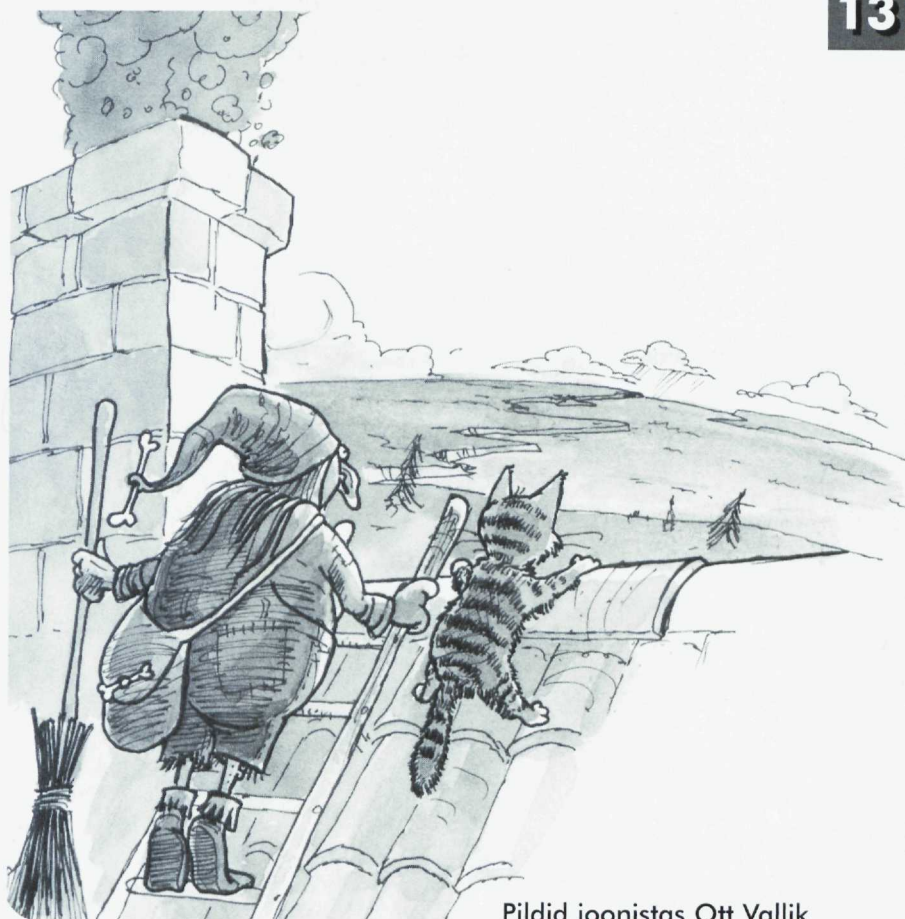
SILITA VÕI PAKU PIIMA
PAKU PIIMA VÄRSKET SILKU
KUTSU KÖÖGISOHVALE

KÜSI SIIS VÕI ÄRA KÜSI
PÄRI VÕI SIIS MEELITA
IKKA MEILE TA EI ÜTLE
SÄRASILMSET SALADUST

HIRM

KORSTNA TAGA NÕIA-ELLA PIILUB MERD
 SEE ON SUUR JA KAUGE
 SEE ON VÕORAST VERD
 LIIGA LAI JA LAGE
 LIIGA PIKK TA PIIR
 LIIGA OHTLIK TUNDUB VALGE VAHUS VIIRG

AGA KÕIGIL KOLE LÕBUS TUNDUB SEAL
 KURB JA KADE TUNNE
 TUksUB NÕIA PEAS
 VÄGA TAHAKS SINNA
 TEISTE SEKKA VEES
 AGA HIRM ON IKKA KÕRGEKS AIAKS EES

Pildid joonistas Ott Vallik

KIRSTUKOLL JA KIISU

ESIKUS ON VANA KIRST,
 KOLLIKIRST JA TONDIKIRST,
 KILLA-KOLLA KOLAKIRST
 SUURE RASKE KAANEGA.

SINNA LAPSKI MAHUB VIST,
 SIIS KUI KOLL TA TASSIB VIST
 VÄRSKEKS EINEKS SINNA, VIST.
 KINNI TÕMBAB KAANE KA.

AGA KOLLI VALVAB KIISS.
 LESIB KIRSTUKAANEL KIISS.
 KOGU AEG SEAL PASSIB KIISS,
 ET KOLL SEALT VÄLJA KÜLL EI SAA.

TERE TRIIBU. LIINE!!!

Olen teie uus lugeja, kuna ma polnud varem teie ajakirjaga kokku puutunud. Kuid loen alles esimest numbrit ja juba ei saa pilku ära. Mõtlesin, et te võiksite avada lehekülje, kus saaksid lapsed endale klubisid luua või saada teavet teiste klubide kohta. Mul on endalgi klubi. Kui keegi on minu klubist huvitatud, siis mailigu mulle aadressil: tiigri.poeg@mail.ee.

Me joonistame moode. Elisabeth Sinipalu Rakverest

Triibu-Liine: Hurraa! Minu meelest on see lihtsalt vahva, kui sarnaste huvidega lapsed ja noored omavahel sidet peavad! Niisiis: ootan piki-silmi (pikksilm peos) teateid klubide, ringide ja muude seesuguste asutuste kohta! Ja kui mõni moejoonistus või foto eriti hästi välja tuleb, Elisabeth, siis ära hoi küünalt vaka all, vaid saada see meile, eks?

Muide, kas teie olete proovinud internetis chattida? Kes on, see paku- gu ühtlasi välja selle tegevuse jaoks UUS ILUS EESTI SÕNA! Ja päris põnev oleks teada, kellega olete tuttavaks saanud ja millest kõnelnud! Triibu-Liine Nessuke proovis hiljuti selle asja ära – kujutage ette, tal tekkis kirjasõprus India poisiga!

T-L: Tere, mina olen eesti lasteajakirja Hea Laps vapiloom, kes sina oled?

HARSH: Olen Harsh, 13aastane india poiss. Ma ei tunne Eestis kedagi! Kus see asub?

T-L: Eesti asub Euroopas, Balti mere ääres.

H: Ma tahaksin teie ajakirja näha. Palun saatke mulle postiga!

T-L: Olgu! Aga räägi, kas india noortel on mingeid probleeme – näiteks narkomaanidega?

H: Ei tea, õppijatel ei ole kindlasti. Ma arvan, et kõik narkootikumid tuleks kokku koguda ja hävitada ning narkomaanidele tuleks lugeda loenguid ja näidata filme, kuidas kahjulikest ainetest loobuda.

T-L: Sul on väga hea inglise keel, ilmselt õpid heas koolis.

H: Aitäh! Jah, meil on päris hea kool.

T-L: Kas teie koolis peetakse tähtsaks kallite firmariiete kandmist?

H: Ei, see pole oluline.

T-L: Aga ütle, missugune on sinu tuleviku-unistus?

H: Tahaksin saada juveliiriks... Tegelikult ikka kosmoselaeva kapteniks, kui tõsiselt järele mõelda. Ja ma tahaksin rohkem Eestist teada saada!

T-L: Olgu, püüan sulle meie maast hiljem veel jutustada. Kohtumiseni!

H: Kohtumiseni!

ELINA KANN TALLINNAST SAATIS MEILE OMA LEMMIKU ANKEEDI. NAGU NÄETE, ON SAMA LEMMIK POSEERINUD EVELIN JÜRISSEONILE!

NIMI: Britney Jean Spears

SÜNNIAEG: 2. XII 1981

PIKKUS: 167 cm

KAAL: 50 kg

LEMMIKLAULJA: Madonna, Whitney Houston, Mariah Carey

LEMMIKBÄND: Backstreet Boys

LEMMIKJOOK: Sprite, tee ja vesi

LEMMIKSÖÖK: hot dog, pitsa, jäätis

LEMMIKLILL: valge roos

LEMMIKVÄRVUS: helesinine

LEMMIKFILM: "Titanic"

LEMMIKLAUL: "You Drive Me" (Carey)

Britney austajatele, kes tunnevad huvi lauljataril fänniklubide vastu! Internetiklubisid on Britney'l hulgem, soovitage siin proovida kas või selliseid aadresse, nagu: <http://sg.clubs.yahoo.com/clubs/britneyspearsportal>, <http://www.sg.clubs.com/clubs/boltsofbritneyspears> ja <http://www.expage.com/page/britneyspearsfanclub>.

MÕNI SÕNA NEILE, kes kirjasõprusest lugu peavad!

Ü Kirju ja kirjasõbrasoove tuleb meile üha enam ja seepärast hakkas mu käpp sügema, et uutele kirjutajatele natukese kirjastarkust jagada. Enamjagu lastest kirjutab ju korralikule paberile, ning ega me siin ootagi kuldäärega ja lõhnastatud kirju, aga mõni näikse aru pidavat, kas kasutada oma käes olevat paberit kempus või panna ümbrikusse. Vahel otsustab ta kempu kahjaks ja asetab narmendava paberilehe lauale, pühib veel selle külge saapatalad ja rasvased näpud puhtaks ning kirjutab siis peale: Otsin kirjasõpru... Seda sorti kuulutusi ei tahaks küll ajakirja sisse panna – kes ütleb, et räpanäpp kirjasõprugi viisakama paberiga austab! Niisiis: kirjapaber ei pruugi olla luksuslik, kuid olgu **puhas ja korralikult lõigatud äärtega!**

Elektronpost on üsna uus asi, aga ei maksa unustada, et selle kirjastarkasti saabuvaid sõnumeid tuleks alustada tervitusega, nii nagu harilikkegi kirju. (Otseliinil või jututoas kiirkirjasidet pidades muidugi ei tasu iga lause peale tere öelda, sest see on rohkem telefonikõne kui kirjavahetuse laadi ühendus.) Sõnum peaks alati **lõppema kirja autori nimega**, eriti juhul, kui kasutate ema, isa või kooli internetiaadressi. Vastaja suunab hiirenoole ju sageli "replay" peale, ja siis võib sõnumi saaja tükk aega pead murda, miks talle, tublile pensionäriale, head koolivaheaega soovitakse. **Pikemad kirjad** tasub kokkuhoiu mõttes **enne valmis kirjutada** ja internetiühendusse astudes siis kas sõnumilahtrisse **kopeerida** (klahvid Control+C) või saata **eraldi dokumendina** (kliki noolega "attach file"), mille avamine on kogemustega arvutikasutaja jaoks kähkõtegu. Nii on kergem ühtlasi ka kirjavigu vältida.

Elektronpostkardide saatmisel ei maksa unustada, et anonüümsus on internetis ainult näiline: kui püüad kellegi arvel nalja teha ja mingeid totrusi teele läkitada, siis on tahtmise korral alati võimalik netihuligaani avastada, paljastada ja häbimärgistada. Kui saadad kaarte, siis **tee seda ikka enda nime all** – see reegel olgu igal internetlasel teada.

Ja veel üks väike nõuanne: **katsu oma aega nii seada**, et jõuad päeva jooksul ikka ka mängida, õppida, raamatuid lugeda ja oma pere ning sõpradega tegelda – kui aina arvuti taga istud, siis pole sul ju varsti ka oma netisõpradele millestki kirjutada.

Kui sul tekib mingeid küsimusi käitumise asjade kohta, siis läkita oma kirjad Hea Lapse toimetusse ja kirjuta ümbrikule **KÜSIMUS BOSSILE**.

Ikka abivalmis Teie Triibu-Liine

Joonistas Liis Lass Tallinnast

KAS VÄÄRID

SÕBRA NIMETUST?

Sõbra tunnused

Sõber on see, kes laenab kustukummi, sõber on see, kes annab nätsukommi. Temaga koos sa mängid jalkat, ja ta aitab sul teha matat.

Kui haigeks jäänud oled, sõber seltsiks sulle tuleb. Sõber pole uhke, vaid lahke.

Saada siis sõbrale kaart, ükskõik, linnast või maalt.

Sõbra jooks

Kord Ats sõbrapäeval jooksma läks sõpra, ta teel kohtas põtra, kes samuti tahtis sõpra joosta. Aga et Atsi väsimust säästa, põdrale ta ronis otsa ja andis plaksu. Jooksid kaks sõpra koos, Nõnda värikes Atsi kodus suhkrutoos. Ajataju neil vist kadus, sest veerand üksteist Atsi polnud kodus.

1. Kui mõni klassikaaslane palub sinult, et laenaksid talle raha siis sa

- a) laenad, kui sul seda on;
- b) laenad notari juuresolekul;
- c) lausud ülbelt: "Tõmba uttu!" ja keerad selja.

2. Kui mõni su sõber on haige ja palub, et kui lähed raamatukokku, siis tooksid ka talle mõne raamatu, siis sa

- a) lausud: "Muidugi!" ja lähed kas või kohe raamatukokku;
- b) proovid asjast mõne totaka põhjusega kõrvale hiilida;
- c) ütled sõbrale: "Saa terveks ja vantsi ise raamatukokku, mina küll sinu pärast raamatuid ei tassi!"

3. Kui näed koolis, et kedagi su klassikaaslastest kiusatakse siis sa

- a) lähed talle appi ja proovid kiusu põhjust selgitades teda teistega lepitada;
- b) elad veidi eemalt vaadates kaasa;
- c) ilma, et teaksid, miks kiusatakse, hüppad "ohvrile" kaela ja loobid teda pilkesõnadega.

4. Kui sa oled 2-3 sõbra või sõbrannaga väljas ja te tahaksite süüa midagi magusat, siis sa

- a) teed teistele võimaluse korral välja;
- b) väidad, et raha pole ja uurid, kellel on pappi;
- c) pressid rusikaseaduse abil ühelt kaaslaselt raha välja ja lähed ostma.

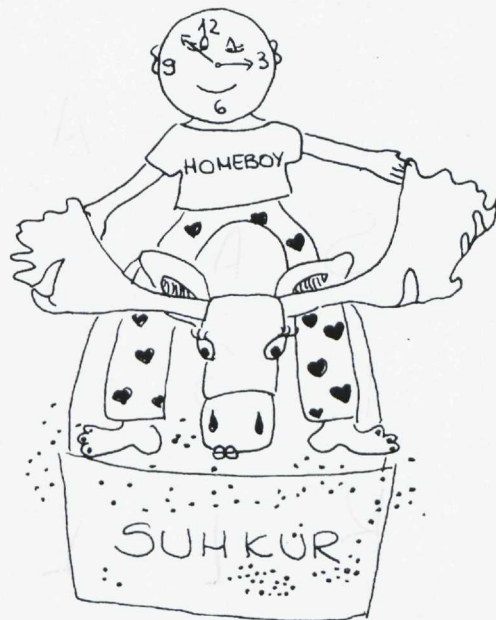
5. Sõbrapäeval

- a) saatsid sõpradele kaarte või helistasid neile;
- b) istusid sõpru meenutamata kodus ja vaatasid telekat;
- c) helistasid küll, kuid mitte õnnitlemise pärast, vaid kingituste norimise eesmärgil.

TULEMUSED

- Kõige enam a-sid — oled tõeline sõber ja väärid selle tiitlit.
- Kõige enam b-sid — kaldud kiusaja poole. Pead end muutma.
- Kõige enam c-sid — oled üks õudne sell. Mõtled, et oled tuus, aga teised seda ei arva. Kurb küll, aga sa ei vääri sõbra tiitlit.

Luuletused ja test Martin Kalt

									VEE- SÖIDUK NORD
									→
									PLANEEET
									→ SEEBI- ...
									↓
									IIAL → ON INGL.K. KUULUS PAPÜÜRUS- LAEV
									→ I ja K VAHEL ON ...
									→ MESI- KÄPP
									VILJA- KAS → KOHT KÖRBES
									TONN →
									BAAR INGL.K.
									KÖITA, SÖL- MIDA
									↓
									→ AASTA LAMMAS KURE- TAOLINE LÖUNAMAA LIND
									↓
									KOHUSE- TÄITJA
									→ G.NOOT
									ÜPRIS →
									↓
									MINUL PISIKUD, MIKROO- BID ...-SAK
									↓
									AAR
									↓
									→ SINA →
									↓
									→ SEE INGL.K. LAUPÄEV
									↑ FARMID; KANNA- TAD LEHO
									↓
									→ MÖIST- MINE ANNO DOMINI
									LEA & URMAS LIITER
									↓
									→ PISIKESED TÜKID, MIS TOOVAD ÖNNE SINA →

Ristsõna koostas Ilmar Trull

Parimatele lahendajatele musikaline auhind!

Koolimullid

Tere, Triibu-Liine! Saadan Sulle koolimullide-leheküljele mõned unenäoseletused!

Liis Kuld Pärnust

AED – tervis, edu ja soovide täitumine

AEDNIK – tutvus ja sõprus väga kasuliku inimesega

AHI – korras majapidamine

FLÖÖT – ebameeldivused, tüli

INGEL – õnn ja rõõm

JÄRV – lõbus elu

KOMPVEK – külaliste tulek

SILT – valelikud lubadused

ÜMBRIK – rõõmus teade.

TRIIBU-LIINE märkus: Selge! Kui istud unes aias, flööt ja kompvек suus, siis on oodata edukaid tülisid edukate külalistega!

Anneli Orgusaar Tallinnast annab teada, mida peab üks ilus neiu omama!

- **3 valget asja:** nahk, käed, hambad
 - **3 musta asja:** silmad, ripsmed, kulmud
 - **3 roosat asja:** põsed, küüned, suu
 - **3 pikka asja:** piht, käed, juuksed.
- "Kui sul pole kõiki neid omadusi, oled ikkagi ilus ja eriline," lisab Anneli. "Ja ei tasu unustada ka, et sisemine ilu on olemas!"

Karin Needo Põlvamaalt on välja uurinud 7 surmapattu. Need on: Liiderdamine, joomine, kadetus, uhkus, vihkamine, upsakus, laiskus.

TRIIBU-LIINE rõõmustab: "Nende näitajate järgi otsustades olen ma Surematu Triibu!"

Karinil on aga salasidemeid ka

ilmajaamaga.

Ilmajaam teatab:

Kui mees on armastav ja truu, siis taevast valge, pilvitu. Kui naine mehelt raha küsib ja mees ei keela, siis soe ilm püsib.

On mehel katkend kannatus, siis kohe järgneb pilvitus. Kui kojutulek hiljaks jääb, siis oodata on kiilasjääd.

TRIIBU-LIINE tähelepanek: "Mõnikord kehtib see kiilasjääreegel ka kooliteel. Isegi kevadel ja sügisel, muide."

Evelin Jürisson Tallinnast teatab kõigile nimetähtede tähenduse – tuleb ainult meeles pidada, et ennustus kehtib ainult tüdrukute kohta.

- A** – abivalmidus
- B** – tarkus
- C** – huumorimeel
- D** – diskreetsus
- E** – ebakindlus
- F** – fantaasiarikkus
- G** – tulevane geoloog
- H** – heasüdamlik
- I** – innukas
- J** – natuke rumal
- K** – kirklik seebikavaataja
- L** – loomulik
- M** – magusaarmastaja
- N** – nunn
- O** – peolauas kui orikas
- P** – poistekütt
- Q** – järgmine Quentin Tarantino
- R** – rõõmsameelne
- S** – salapärane
- T** – tusane
- U** – unistama kipuv
- V** – veatu hing
- Õ** – alati õhinal
- Ä** – äkiline
- Ö** – ökoloogiline
- Ü** – ükskõikne

- X** – uhke
- Y** – ülbe
- Z** – sarmikas

Nojah, Tusane ja Loomulik Nunu (T-L. Nessuke) on teie kirju saades ometigi üks suur **Õ!**

Kadri Tagel Kaagverest on aga välja uurinud, kuidas saada saledaks. Siin see retsept lõpuks ilmub!

- päev** – kohv suhkruga ja kuivikud
- päev** – kohv suhkruga
- päev** – kohv suhkruta
- päev** – kohvipaks
- päev** – mitte midagi
- päev** – mitte midagi
- päev** – matused.

Uurige, sõbrad, nüüd järele, mis päeval olete sündinud! ABC Tartust jagab heldelt rahvapärismustes peituvat tarkust!

ESMASPÄEVAL sündinud laps on ilus ja ime.

TEISPÄEVAL sündinud laps on lustiline.

KOLMAPÄEVAL sündinud lapsel on pisarad silmas.

NELJAPÄEVAL sündinud laps saab reisida ilmas.

REEDENE laps on töökas ja õnnelik.

LAUPÄEVANE laps on töökas ja murelik.

Kes **PÜHAPÄEVAL** sündinud ilma, sellele naeratab ilu, tarkus ja õnn.

TRIIBU-LIINE naeratab kõigil päevadel sündinutele! Lute mullideni, sõbrad!

Salmik, salmik, vaata ette!

Marlen Kondratjuk
Läänemaalt saatis
meile sellised salmikuvärsid:

Armuga, õnnega, iluga
oma südant sa ühenda.
Seo neid lootuse, usuga,
kokku neid õrnasti pühenda!

Ausana elada,
rõõmsalt surra!

Mida madalamalt kukud,
seda vähem saad haiget.

Mõnel puudub ainult õnn,
et olla õnnelik.

Kui vead esinevad
harvemini,
siis hinnatakse neid
kõrgemalt.

Meie ilma vigadeta
pole meie.
Naine ilma vigadeta
on igav!

Mõne poisi armastus
on kui kassi kriimustus!

Elu ilma armastuseta
on kui päike ilma kiirteta.

Sõnu võib seada sulega,
headust võib otsida tulega.

Inimene pole üksildane,
keegi ju valvab!

Noorus on õnnelik,
sest tal on tulevik.

Armasta ainult seda,
kellele tuksub su süda!

Armasta poissi,
kes pole nii ilus –
lahkud sa temast,
siis pole nii valus!

Elu on tragöödia,
armastus komöödia.

Liiri Oja Tartust
kirjutas üles
järgmised salmid:

Ela ilmas ühele,
kahega jääd vahele!

Kõnni kas või paljajalu,
kuid ära
ühtki poissi palu!

Ära ole lukk,
mida avab iga võti!
Ole võti,
mis avab iga luku!

Ei murra tuul tamme,
kui tugev on juur,
ei karda me vaenlast,
kui sõprus on suur!

Need read saatis
Eneken Viks Tallinnast

Kivi kivi ei purusta,
sõber sõpra ei unusta!

Triibu-Liine, kui sa kaod,
kas või mere põhja vaod,
siis ma mere tühjaks joon
ja su ikka välja toon!

Triibu-Liine väikene,
kooli poiste päikene,
kasvas üles roosiaias,
musi peale oli maias.
Vaatab poisse, näpp on suus,
südames suur armastus.

Ühte poissi armasta,
teist poissi kallista,
kolmandale külge löö,
neljandaga pulmad tee!

Anneli Soomre
Haapsalust on järgmiste
värsiridade saatja.

Ei jänes ole siga
ega vares laululind.
Mis pagan on sul viga,
et ei armasta sa mind?

Kui sa mind ei armasta,
tead, mis teen siis sinuga?
Topin sinu pudelisse,
saadan ära Siberisse!

Ei huvita mind koolipink,
vaid armastus ja lillekimp.

Armastada ei oska,
kallistada ei taha,
suudelda – ema ei luba...

Ära rebi katki sõpruse niiti,
sest kui neid tuleb jätkata,
siis jääb sõlm sisse.

Kui sa mind ei armasta,
siis sõidan ära Aafrika.
Abiellun ahviga,
lapsed kõik on sabaga!

Edgar Valter

NAERU-USS

"Kas tead, paps, mis ma leiutasin? Selliseid asju nagu lumest toatuhtlid pole kindlasti keegi enne välja mõelnud!"

"Aga Juku, need sulavad ju natukese ajaga üles!"

"Võta näpust! Nad ei sula üldse, kui jalgu kogu aeg külmkapi sügavkülmas hoida!"

"Kelleks sa suurest peast hakata tahaksid, Juku?"

"Tead, paps, ma otsustasin hakata polaaruurijaks!"

"Polaaruurija elukutse pole kerge, poeg: pead õppima taluma üksindust, külma, nälga ja igasuguseid muid raskusi..."

"Seda küll – tegelikult oleks juba praegu õige aeg ohtra jäätisesõtmise treenimise hakata!"

"Ema, kas ma mäletan õigesti, et sa lubasid mulle osta viis jäätist, kui ma etteütluse eest viie saan?"

"Seda ma lubasin rõõmuga, Juku!"

"Vaata, nüüd on lugu nii, et sul tuleb osta ainult kaks jäätist..."

"Vaata, ema, ma leidsin kadunud kelgu!"

"Millal sa selle ära kaotasid, Juku?"

"Ega mina ei kaotanudki – hoopis naabri-Ants! Ta otsib seda, muide, siamaani kelgumäe all taga!"

"Juku, kui sa oma kombeid ei muuda, siis võtan kätte ja vahetan su mõne viisaka ja korraliku poisi vastu!"

"See on võimatu, mamps!"

"Miks võimatu?"

"Seepärast et ükski pere pole nii ohmu, et vahetaks oma korraliku poja minusuguse vastu!"

"Jälle, Juku, on sul kodused tööd tegemata! Mida sa eile suusamatkalt koju jõudes siis tegid?"

"Sõin hernesuppi, õpetaja!"

"Ja seejärel?"

"Seejärel sõin teise taldrikutäie suppi."

"Ja siis?"

"Siis sõin maasikamoosiga pannkooke!"

"Ja siis?"

"Siis... Siis võtsin suusad jalast, õpetaja!"

"Miks sa, Juku, kirjandit kirjutades nii kibedasti nutad?"

"Seepärast et see kirjutamisetöö on kangesti raske ja ema ütleb ikka, et pisarad teevad kõik asjad veidike kergemaks!"

"Juku, mis on sinu lemmikaine?"

"Šokolaadijäätis, õpetaja!"

"Juku, ütle, missugune aeg on lauses "Ma olen noor ja kaunis"?"

"Kauge minevik, õpetaja!"

"Võtame, Juku, nüüd sellised laused: mina käratsen. Sina käratsed. Tema käratseb, nemad käratsevad. Missugust aega me kasutame?"

"Ma arvan, et selleks, õpetaja, oleks kõige targem kasutada vahetundi."

"Sõna "lumehelvest" käänamine nii: helvest, helbe, helvest..."

Juku, moodusta nüüd mitmus sõnast "lumehelvest"!"

"Lumesadu, õpetaja!"

"Miks sa, Juku, täna kooli hilinesid?"

"Isa jättis kodused tööd seekord hommiku peale ja jäi emakeele harjutusega kimpu – selle tegemine võttis tal tervelt tund aega!"

TARTU KUNSTIGÜMNAASUIM KUULUTAB VÄLJA
EESTI KOOLINOORTE KARIKATUURIVÕISTLUSE:

"MIDA NAERAD, KOOLIJÜTS ?"

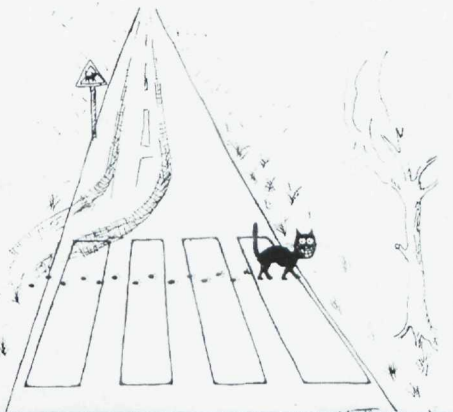
Oodatud on must-valged originaaltööd. Tööde arv, formaadiga 210x297 (A4) on piiramatut. Iga töö tagaküljele kirjutada nimi, perekonnanimi, kool, klass ja aadress.

Tööd tuleks saata või tuua 1.aprilliks, 2001. aastaks aadressil:

Tartu, 50110 Aianduse 4, õp. PAUL KUNMAN

Töid ei tagastata, parematest töödest korraldatakse näitus.

Nb! PARIMATELE AUHINNAD!

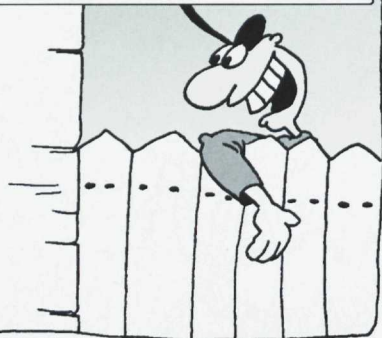

TEEMA:

"LIIKLUS"

SMUUGE 5.

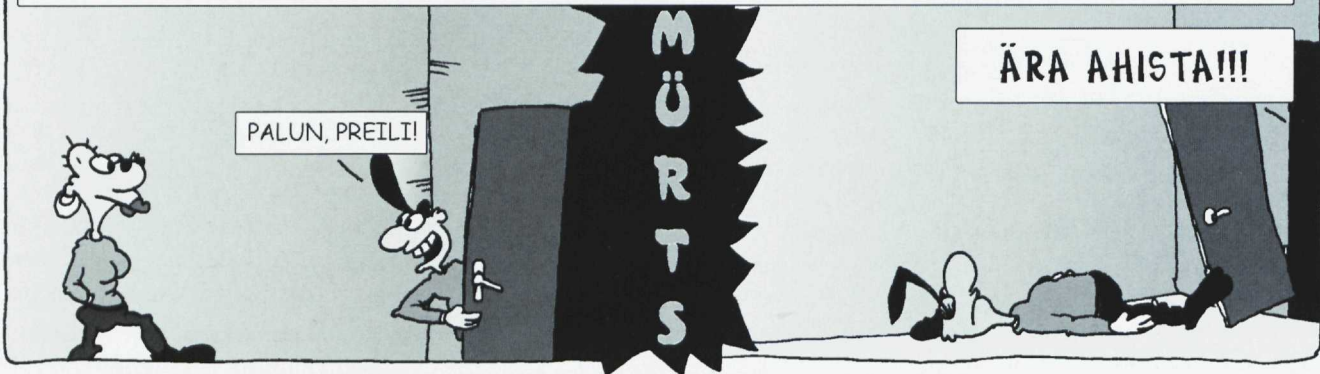
TERE NAABRIPLIKA!
MIKS SA MEIE KOOLI EI TULNUD?

SELLISEID TEGELASI, NAGU MEIE
KOOLI ÕPILASED ON, SA KUSAGILT
MUJALT KÜLL EI LEIA.
NAGU NÄITEKS...

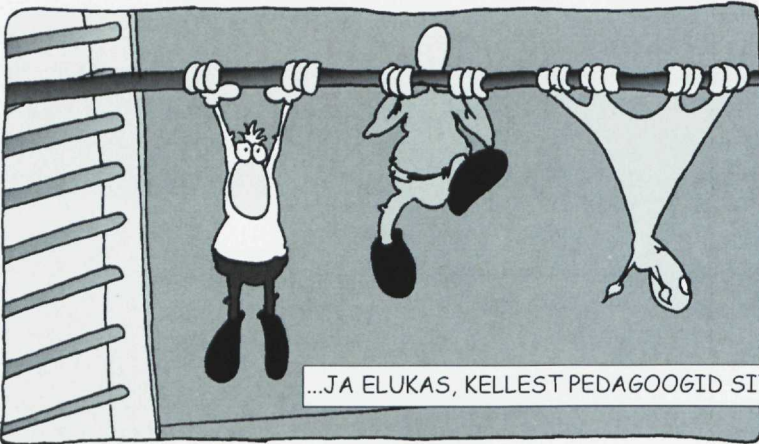

... MALLE, KELLE EMA ON TUNTUD NAISLIIKUMISE ÜLIDIKTATUURLIK JUHT...

PALUN, PREILI!

ÄRA AHISTA!!!

...JA ELUKAS, KELLEST PEDAGOOGID SIISKI LOODAVAD INIMEST KASVATADA

...NING AADU, KELLE EESTI KEELEST EI SAA ARU MITTE KEEGI PEALE TEMA ENDA


```
<? if BLAA-BLAA-BLAA >
<?then BLAA-BLAA-BLAA>
<else BLAA-BLAA-BLAA>
SIIS MA KILLISIN SELLES LEVELIS ÄNKSA
MONSTERI KELLE TAIM OLI OTSA SAANUD, SEST
KUI MA OLEKS OMA KOMPU ENNE REBUUTIND SIIS
MEMORI OLEKS IKKA KARMILT AUTIS OLNUD,
JA MIS VEEL...
AH ÄRA SEGA. MUL VAJA TÄNA GEIMIGA END KÄTTE
SAADA...
```


Sõprusest mõtisklevad
värsivormis Haapsalu sanatoorse
internaatkooli 6. klassi õpilased.

SOOVIKSIN SÕBRALE

Sooviksin sõbrale seda mis endale...
Lille ja päikest ja maasikamarja,
suurt kobrulehte, mis vihma eest varjaks.

Rõõmu nii palju, kui kanda jaksad!
Sinu jaoks maailmas
valu on vähe...

Timo Liiv

ARMASTUS

Armastus on kui kivi, mis ei purune.
Samas on ta lumi, mis kaob ja mis jälgi ei jäta.
Armastus on kui sõber, kes annab soovjust.
Või hoopis tööriist, mida tarvitatakse?

Tiina Tihamets

SÕBER

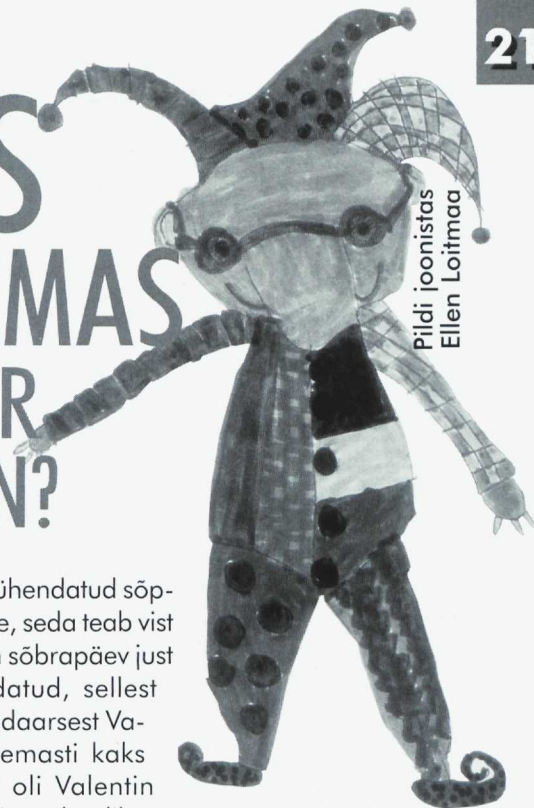
Mu sõber mind alati raskustes aitab,
lohub mind ja pöskegi paitab.
Mu sõber on ausamast ausam ja truu
ning vastu tulles tal naeratus suul.

On sõbraga lõbus ja aeg läheb ruttu,
kui teda ei näe, ma pahuraks muutun.
Ma loodan, et aeg ei lahuta meid,
et käia veel palju ühiseid teid.

Leena Kooring

KES OLI ARMAS SÕBER VALENTIN?

Pildi
joonistas
Ellen Loitmaa

Et valentinipäev on pühendatud sõprusele ja armastusele, seda teab vist igaüks. Aga miks on sõbrapäev just Valentinile pühendatud, sellest kõneldakse harva. Legendaarsest Valentinist on olemas vähemasti kaks lugu. Esimese kohaselt oli Valentin roomlaste preester – tark ja südamlük mees, kes hakkas vastu imperaator Claudiuse käsule. Nimelt arvas keiser, et noortest abiellunutest ei saa julmi sõjamehi, ning keelas abielude sõlmimise. Preester Valentin aga pani armunuid paari salaja, makstes selle eest oma peaga.

Teine legend väidab aga, et Valentin oli hoopis Roomas elanud kristlane, kes vangistati märtrite abistamise eest. Noormees armus aga vangivalvuri pimedasse tütresse Juliasse nii tugevasti, et suutis tüdrukule silmanägemise tagasi anda. Valentini imevõimetest kuulates otsustasid Rooma võimumehed lasta noormehel pea maha raiuda. Hukkamispäeva hommikul Juliale saadetud kirjatäht "Sinu Valentinilt" oli niisiis esimene valentinipäeva kaart. 270. a. hukkunud märtri hauakambril seisab kiri "Püha Valentin, armastuse kaitsja".

Itaallased on usu poolest enamalt jaolt katoliiklased ning neil on kombeks enne abiellumist end kihlata lasta. Mullu kogunes 14. veebruaril Püha Valentini kirikusse kihlusele korraga nelisada noort – kakssada paari, kes töötasid pühalikult 2000. aasta jooksul abielluda. Ilmselt on nüüd siis seal mail kakssada valentiniikka abielupaari, kui just mõni neist aasta jooksul tülli ei läinud ega ümber mõelnud...

Inglased hakkasid valentinipäevakaarte saatma 15. sajandist – esimeseks peetakse noort Orleansi hertsogit, kes läkitas Toweri vanglast saadetud kaardil oma naisele kauneid luuletusi. Hiljem hakati sõpradele ja armastatutele kinkima ka lilli ja mälestusese-meid.

Meil Eestis tähistatakse valentini- ehk sõbra- ehk südamepäeva üpris lühikest aega, 80. aastatest alates. Aga ega see sõpruse südamlikkust kahanda! Aastas on üks valentinipäev, aga tavalisi sõbrapäevi võiks olla 365, eks ju?

Teid armastav südamesõber Triibu-Liine

P.S. Eks teiegi ju tea, et Valentin kirjutatakse küll suure, kuid valentinipäev väikese algustähega? Täpselt nii nagu Mart ja mardipäev ning Kadri ja kadripäev. Vabandust, kui kippusin tundud-teatud asju õpetama... (T.-L.)

MÕTE ELUST ENESEST

INGEL UNDUSK

Algus juuli-augustinumbris 2000

See oli eile. Täna on nii, et ma pesin just nõusid. Ma räägin oma vanematega ja isegi palusin vabandust. Saan päris hästi aru, et poleks pidanud neid söimama, kuid siiski, mulgi on omad nõudmised. Olen nüüd jälle hea laps. Hakkan kohe elutuba koristama. Kuid vahetevahel küsin iseendalt häbeliku häälega: "Mis värk käib? On jõululaupäev ja sina koristad tuba ning pesed nõusid."

Nüüd räägin natuke kuusealusest. Ema tõi sinna just palju kinke. Tegin tähtsa arvestuse. Kuuse all on 24 kinki ja 8 neist on mulle. Leian, et mul veab. Siis tõi ta veel paar kinki, need olid mu elu mõttele Hendrikule. Meile tuli hommikul suur patakas jõulukaarte. Minu jaoks oli kaks kaarti ja üks kiri. See kiri oli Mellilt. Ma ei saa hästi aru, miks ta mulle kirjutas. Tal on ju ometi telefon ja internet. Ta kirjutas, et tal on vaja minuga mingist väga tähtsast asjast rääkida ja et ma talle mingil juhul helistada ei tohi. Ma ei suuda aimata, mida ta minult tahab, kuid mis iganes see ka poleks, aitan ma teda ikka. Tema on mind alati aidanud, kui mul kelleltki teiselt abi ei ole loota.

JÕULULAUPÄEVA ÕHTU 1. OSA

No nii. Nüüd on juba päris öö käes. Kõik peod on läbi ja mul on aega nendest kirjutada. Kõik läks nii, nagu mine-ma pidi. Nagu alati, käisime ka täna mõlemate vanavanemate juures ära. Kõigepealt läksime ema vanemate juurde. Seal oli kipa. Pugisime ennast täitsa täis. Minu järgmine lubadus oli: ma ei söö enam kaua aega. Sellest ei pidanud ma kinni. Sõin juba paari tunni pärast. Sõin kooki. Hea kook oli, pole midagi öelda. Neil oli ilus kuusk. See mind tegelikult ei huvitanud. Mind huvitasid peamiselt kuuse all olevad asjandused. Neid asjandusi kutsutakse kinkideks. Mulle oli tervelt viis kingitust. Ema vanemate juurde olid tulnud veel paljud sugulased. Oleme onutütrega head sõbrannad. Mängisime siis ühte tobedat mängu. Muud ma ei ütle, kui seda, et jõululaupäeva juurde see mäng küll eriti ei sobinud. Siis hakkas mul väga paha. Mulle tuli meelde, et need niinimetatud sugulased polegi päriselt mu sugulased. Läksin kempu ja vesistasin. Võib vist öelda, et ma nutsin. Nüüd on mul aga häbi ja ma olen nagu tomat.

Natukese aja pärast tulin välja, et kinke vastu võtta. Vanavanemad nõudsid ka luuletust. Minul luuletust ei olnud, kuid pika vaidlemise tagajärjel sain oma kingitused kõik ilusti kätte. Kõigepealt loetlen ette oma kingitused ja

siis Hendriku omad. Viimasel ajal pole ma eriti Hendrikust rääkinud. Oleme aga nii vähe koos, et mul pole temast midagi rääkida. Viimasel ajal veedab ta enamuse ajast oma sõprade ja bändi juures. Selle vea kavatsen ma uueks aastaks parandada. No nii. Läheme tagasi kuuse all olevate asjanduste juurde. Mina sain seekord normaalsed asjad. Nagu näiteks: suure pruuni kaisukaru, CD, õilambi, kõrvaklapid, lõhnaõli. Hendriku kingitused olid taskulamp, nahktagi, taskunuga, kott, saapad. Siis mängisime veel seda mängu, mille nime ma ei avalda. Tore oli.

Ma mõtlen tahes tahtmatult endale ja lapsendamisele. Valus oli teada saada, et ma polegi oma vanemate laps ja oma venna õde. Ma ei tea, miks ma sellest praegu rääkima hakkasin, aga küllap on see seotud jõuludega. Need on ju siiski mu esimesed jõulud sellise teadmisega. Need peaksid olema mu elu valusaimad jõulud.

JÕULULAUPÄEVA ÕHTU 2. OSA

Mul on nüüd aeg rääkida, mis jõululaupäeval edasi juhtus. Lahkusime ema vanemate juurest ja asusime teele isa vanemate juurde. Isa vanemad elavad kõrvaltänavas ja olime peatselt kohal. Vanaema oli palju süüa teinud, aga me kõhud olid nii täis, et me ei tahtnud seda kraami nähagi. Vanaema oli natuke pettunud, kuid ta oleks pidanud seda ette teadma. Igal aastal kordub see, kui me teiste vanavanemate juurde enne läheme. Isa ei tahtnud vanaema kurvastada ja sõi üksi peaaegu kõik ära.

Siis lugesin kuuse all olevad kingitused üle. Minu jaoks oli seal kolm kinki. Vanaema kohta üpriski palju. Hend-

Pildi joonistas Kirke

rikule oli ka kolm kinki. Paistis, et vanaema oli edusamme teinud. Kui isa oli söömise lõpetanud, ootasime, kuni ta peldikust välja tuli, ja hakkasime siis kinke jagama. Mul ei olnud endiselt luuletust ja sain oma kingitused kõik lihtsalt kätte. Nüüd loen ma ette saadud asjad. Need olid: dressid, tossud ja käekell. Käekell oli hästi lahe. Veekindel ja kallis. Hendrik sai üheks kingituseks ka kella. See oli veel lahedam kui mul. Mulle meeldivad ikka tavaliselt poistele mõeldud asjad rohkem kui tüdrukute omad. Pärast seda me lihtsalt vaatasime telekat ja rääkisime juttu.

Koju jõudsimme alles väga hilja. Siis hakkasime kingitusi jagama. Ma sain väga – väga mõnusad asjad. Alguses oli mu kõige suuremaks kingituseks muusikakeskus, mille saatis üks pururikas tädi Ameerikast. Ta saadab meile pidevalt suuri ja kalleid asju, mida võimaldab talle heal kohal töötav armuke. Ma sain üldse oma vanemate ja selle tädi käest kokku 8 kingitust. Need olid: kampsun, muusikakeskus, uisud, suusad, pleieri, üleõlakott, kaela-kee ja suur pehme ninasarvik. Ja ühe kingituse sain ma tegelikult veel. Ma usun, et te ei suudaks ära arvata, mille. Või õigemini kelle. Just nii. Ma sain KOERA. See on väike bassetikutsikas. Ta on nii armas oma pikkade kõrvade ja suurte silmadega. Olen rõõmus, et mamps ja paps mulle siiski ka ühe elusolendi kinkisid. Olen neile tänulik. Olin alguses kindel, et koera nimeks peab saama Lui, kuid kui sain teada, et ta on emane, siis panin talle nimeks Luise. See oli mul üks tore jõululaupäev. Võib-olla mõned on nüüd veidi kadedad, et ma nii suuri asju saan ja kõik veel ühel päeval ka, kuid ma olen viimasel ajal ka väga palju kannatanud. Teie aga olge rõõmsad, sest kui teil ka koera ei ole, siis on teil vanemad. Ja kui mina koera ja vanemate vahel valida saaksin, siis valiksin kindlasti vanemad, sest koera on võimalik igal ajal saada, vanemaid aga mitte. Kui mu elu poleks viimasel ajal nii valus olnud, siis poleks ma kindlasti nii palju kingitusi saanud.

SALADUSED

Ma olen aga üliõnnelik, et sain endale Luise. Just koerakutsikat mul vaja oligi. Luise magas kogu öö minu voodis, kui ta aga kuulis kedagi tulevat, hüppas ta vaibale ja vaatas tulijale nii süütult otsa, et see ei osanud midagi kahtlustada. Ta on pehme, soe, pisike ja suurte kõrvadega imearmas olevus. Olen Luisesse nii kiindunud, et ei annaks teda ka miljoni krooni eest ära. Ta on mulle selle lühikese ajaga nii kalliks saanud, et on täiesti hindamatu väärtusega. Talle ostetakse täna ka magamisase ja mänguasi. Luise on veel nii tilluke, et ta pissib põrandale. Õues ei ole ta veel kunagi käinud. Võib-olla mõne meelest on vastik koera pissi põrandalt ajalehtedelt kokku kraapida, kuid minu meelest on see armas. Temaga on nagu Hendrikugagi. Mida iganes ta ka ei teeks, mulle jääb ta ikka tähtsaks.

Sain järjekordse kirja Mellilt. Ta kirjutas, et meil on väga vaja kokku saada. Homme kohtume ja räägime täpsemalt sellest, mis teda vaevab.

Ma läksin siis mampsi juurde ja küsisin: "Ütle mulle, palun, miks Piller minuga nii halvasti käitus, kui ta teadis, et olen tema laps? Ise ta ütles ju korduvalt, et minust hoolib ja mind armastab. Ja siis kui ta siin käis? Kuidas

te suutsite niiviisi näidelda? Miks ta mulle ei öelnud, et olen tema laps, kui ta seda nii väga teha tahtis?" Ema ei osanud alguses midagi öelda, siis aga sõnas: "Sul on selle kohta palju küsimusi ja ma saan sellest ka aru. Luban, et räägin sulle kõigest. Kõigepealt räägin teesklemisest. Alguses tahtis ta sulle muidugi kõike ära rääkida, kuid isa ähvardused hoidsid ta suu kinni. Otsustasime, et laseme kohtul selle asja üle otsustada, sest see oleks olnud kõige ausam variant. Kuid Piller oli minu ja isa peale väga vihane. Isegi sinu peale oli ta vihane. Ta läks kättemaksuks sinu kooli tööle ja sokutas end sinule klassijuhatajaks. Sind nähes läks Piller veelgi vihasemaks. Tegelikult ta küll armastas sind, kuid ta sisendas endale, et vihkab. Ta sai veel vihasemaks, kui mõistis, et oled ilma temata õnnelik. Et Piller veel vihasemaks ei läheks, teesklesime me isaga, et temast hoolime, ehkki meie tunded olid tegelikult vastupidised meie jutule. Anna meile andeks, et sulle nii palju valu tegime. Kuid Hendrikule pole sul midagi andeks anda. Hendrik ei ole kõige sellega sugugi seotud. Tema peale ära viha kannan. Olge edasi sõbrad, nagu te alati olete olnud." Ma kallistasin ema ja läksin magama. Sel ööl oli mul sügav uni paljude kirevate unenägudega.

VEEL SALADUSTEST

Täna oli hull päev ja ma loodan südamest, et selliseid enam ei tule. Sain Melliga kokku. Ta oli väga õnnetu ja mureliku näoga. Küsisin, mis toimub. Ta ütles: "Mu vanemad lahutavad..." Kuid seda oli ta mulle juba mitu kuud tagasi rääkinud! Melli jätkas: "Sa vaatad mind imelikult, sest ma rääkisin seda sulle juba ammu, kuid see pole veel kõik. Mu ema sai siis baaris ühe noore poisiga tuttavaks. Nad läksid aga millegipärast lahku ja ema leidis uue. Kuid see, kes tal nüüd on, ongi põhjus, miks ma sulle seda räägin. Mees on narkar ja psühhopaat. Ma ei saa emast aru. Miks just selline mees? Ta on umbes 48 aastat vana ja ta nimi on Tim. Ta kasutab mind ja ema ära. Ma tahaksin sellest isale rääkida, kuid sel juhul lööb Tim mu maha. Ta on mind mitmel korral ähvardanud, kuid emal pole õrna aimugi. Ta unistab kogu aeg ega pane tähele, mis ta ümber toimub. Tim pakub mulle oma räpast kraami ja kui ma seda vastu ei võta, siis saab ta vihaseks ja ähvardab, et kui ma peaksin kellelegi rääkima, siis... Ma ei usu, et ta suudaks oma ähvardusi täide viia, kuid ma parem ei kõssa. Ta ei luba mul ka telefoniga helistada ega internetti kasutada, sellepärast pidingi sulle kirjutama posti teel. Pealegi on asjad niimoodi, et mees on heal töökohal ja keegi ei usuks mind, kui ma neile räägiksin. Kõik usaldavad teda."

Ma mõtlesin natuke aega ja ütlesin siis: "Aga see on samasugune kui Pilleri lugu. Temast saime lahti lindistaja abil. Kui tahad, võin Hendrikult seda küsida. Tahaksin sind hirmsasti aidata. Teeme nii, et sina lähed lindistajaga tema juurde ja ütled, et pead oma isale kõik ära rääkima. Siis ta hakkab sind söimama ja see kõik läheb linti. Me viime lindi politsei kätte ja ta saab oma karistuse."

Paistis, et see mõte Mellile meeldis, sest ta oli kohe nõus. Me leppisime kokku uue kohtumisaja ja jätsime hüvasti.

TOONELA LIND

TIIA REBANE

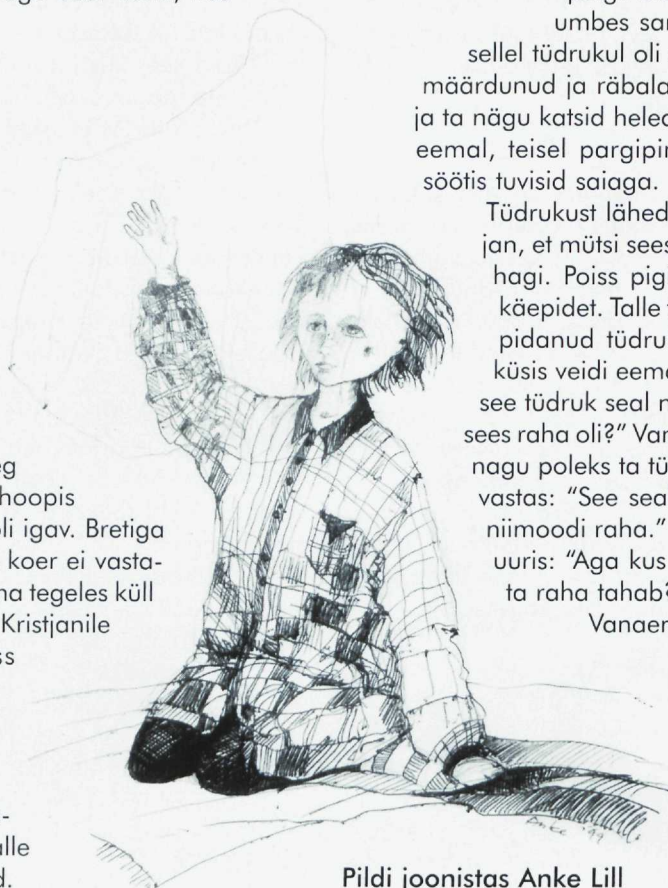
Kristjan oli saanud seitsme aastaseks ning oli õnnelik, et läheb kooli. Nii väga oli ta seda aega oodanud. Ammugi oli valmis seatud koolikott, mida kaunistasid pildid multifilmidest.

Vanemad hüüdsid teda hellitades Krissuks. Ema, kes töötas näitlejana, tuli tihtipeale õhtul hilja, kui Krissu juba magas. Isa oli ärirees, kelle tööpäevad venisid samuti pikaks ja vahel harva jõudis ta koju enne ema tulekut. Kristjani vanaema oli aga kodus ainult tema jaoks. Kogu pere armastas poissi väga, vanaema luges talle õhtuti muinasjutte, isa ei jätnud enne magamaminekut iial poega kallistamata ja kuigi ema jäi enamasti alati hilja peale, ei unustanud ta kunagi Krissu toast läbi astuda ja magava poja laubale musi andmast. Kristjani voodi ees lamas pere lemmik – ilus dalmaatsia koer, keda keegi ei kutsunud ta sünnitunnistusel kirjas oleva nimega, sest see oli ilmatu pikk. Teda hüüti lihtsalt Bretiks.

Kristjani pere elas vanalinnas ühes suures hiljuti remonditud majas, kus asus ka teisi peresid. Majaesine oli kaunilt haljastatud ning tänavapoolset külge ehtis suur võlvitud kaarega raudvärav. Kristjanil oli palju ruumi jooksmiseks ja õues võis koeraga mängida tänavale minemata. Korteris oli väga suur vann, kus

“See seal on kerjustüdruk, ta kerjab niimoodi raha.”

poisile meeldis igal õhtul suulistada. Mänguasju oli tal palju ja isa tõi neid kogu aeg juurde. Kuid Kristjan soovis hoopis õde või venda, sest üksinda oli igav. Bretiga oli küll mõnus mängida, kuid koer ei vastanud poisi küsimustele. Vanaema tegeles küll poisiga palju, kuid sellest oli Kristjanile vähe. Seepärast oligi poiss koolimineku üle õnnelik. “Seal leian kindlasti palju sõpru!” unistas poiss endamisi. Kristjan oli hea ja õrnahingeline poiss ning tema meelest olid kaklejad vastikud, talle meeldisid heatahtlikud sõbrad.

Viieaastaselt pandi Kristjan muusikakooli viiulit õppima. Muusikakoolis käis ta harva, sest õpetaja andis talle kodus eratunde. Vanematele meeldis see rohkem, sest neil ei olnud aega poisiga koolis käia ja kodus oli alati vanaema, kes õpetaja vastu võttis. Viiulitunnid toimusid kolm korda nädalas. Kristjanile meeldis järjest rohkem viulimänguga tegelda. Pere koosviibimistel esines poiss uhkelt oma pilliga ning ema ja isa olid poja andekuse üle õnnelikud. Poiss teadis, et kui päris kooliaeg kätte jõuab, hakkab ta ise muusikakoolis käima.

Saabuski kauaoodatud kooliaeg. Hommikuti viis isa Kristjani kooli ja tundide lõppedes ootas vanaema teda alati koolitrepil. Peale tunde läksid nad vanaemaga veel muusikakooli. Poiss tahtis tänava ületamise kiiresti selgeks saada, sest talle ei meeldinud kogu aeg vanaemaga käsikäes käia. Teised tema klassi poisid käisid koolis juba üksinda. Kristjanile tundus, et vanaema pärast ei leiagi ta sõpru, sest kes tahab sõbrustada poisiga, keda kogu aeg

vanaema ootab...

Kui nad ühel õhtupoolikul jälle vanaemaga, käest kinni, muusikakoolist koju kõndisid, märkas poiss pargipingil istumas väikest tüdrukut, kes oli umbes sama vana kui Kristjan. Ainult sellel tüdrukul oli müts põlvedel ja ta oli väga määrdunud ja räbalais. Tüdruk istus, pea longus ja ta nägu katsid heledad juuksed. Tüdrukust veidi eemal, teisel pargipingil, istus vanamemm, kes söötis tuvisid saiaiga.

Tüdrukust lähedalt möödudes märkas Kristjan, et mütsi sees olid sendid ja üks paberrahagi. Poiss pigistas kõvasti oma viulikasti käepidet. Talle tundus, et ka vanaema oleks pidanud tüdruku mütsi raha panema. Ta küsis veidi eemale jõudes: “Vanaema, miks see tüdruk seal niimoodi istus? Miks ta mütsi sees raha oli?” Vanaema heitis pilgu selja taha, nagu poleks ta tüdrukut varem märganud, ja vastas: “See seal on kerjustüdruk, ta kerjab niimoodi raha.” Kristjan ei mõistnud teda ja uuris: “Aga kus ta ema ja isa siis on? Miks ta raha tahab?”

Vanaema püüdis selgitada: “Sinul, pojakene, pole üldse tarvis olnud rahast mõelda, aga see tüdruk peab ilmselt ise oma kõhutäie eest hoolitsema. Kui ta kerjamas ei käiks, poleks tal võibolla süüagi ja kes teab, kas tal üldse isa

Pildi joonistas Anke Lill

või ema ongi..." Poiss oli sellisest vastusest kokkunud ja pigistas kõvasti vanaema kätt. "Ma olen teda siin varemgi näinud. Tavaliselt käivad kerjused rahvarohkete tänavate ääres, aga tema istub alati siin. Võibolla ei julge ta rahvarohkesse kohta minna," arvas vanaema. "Vanaema, aga miks see tädi, kes tuvisid söötis, tüdrukule saia ei andnud? Võibolla oli tüdruku köht tühi?" Vanaema lausus pärast hetkelist vaikimist: "Ma arvan, et see tädi pidas tähtsamaks linde sööta, sest kõik inimesed kerjuslapse ei märka."

Kristjanil tekkis mõte, et kui ta üksi koolis käima hakkab, siis viib ta iga päev sellele tüdrukule oma taskuraha. Temal olid head isa ja ema ning ilus kodu, aga kas sellel tüdrukul oli üldse vooditki – äkki magas ta pargipingil?...

Mõne päeva pärast teatas Kristjan kodus: "Homsest peale hakkas üksi koolis käima! Tee on mul juba selge, teised käivad kõik üksipäini. Ja ma ei taha enam olla Krissu – mul on ju päris nimi ka!" Ema ja isa olid üllatunud ja vanaema tegi suured silmad: "Kas sa häbened minuga käia?" – "Ei, mitte sellepärast – ma olen juba suur!" arvas poiss. Isa nõustus poja arvamusega ning lisas omalt poolt, et loomulikult tuleb täismehe nunnutamisele lõpp teha.

Järgmisel hommikul sõidutas isa Kristjani kooli, aga pärast tunde läks poiss ise muusikakooli ja sealt üksi koju.

Pargist läbi minnes märkas ta tüdruku samal pingil istumas. Ta seisatas ja istus tema kõrvale. Kristjan tahtis nii väga tüdrukuga kõnelda. Ta lausus: "Tere, mina olen Kristjan. Mis sinu nimi on?" Tüdruk vaatas arglikult läbi sorakil juuste poisi poole ja vastas väga vaikselt, peaaegu sosistades: "Anabel." Kristjan püüdis juttu jätkata: "Kas sa tahaksid minu sõber olla?" Tüdruk kehtas õlgu ja noogutas siis. Vähehaaval sai jutt hoogu juurde. Kristjan oli julge poiss – tema küsis ja tüdruk vastas. Nii sai poiss teada, et Anabelil oli vaja raha selleks, et süüa osta. Emast ei rääkinud tüdruk midagi. Pikapeale läks Anabel julgemaks ning jutustas, et kardab teisi tänavalapsi, sest nad on temast julgemad ja räägivad enamasti vene keeles, millest tema aru ei saa. Kogu vestluse ajal ei pannud keegi Anabeli mütsi sisse raha. Kristjanil hakkas tüdrukust kahju, ta võttis oma ilusa rahakoti ja andis tüdrukule kogu raha, mis selles leidis. Anabel rõõmusta: "Nii palju!"

Sellest päevast alates said neist sõbrad. Kristjan oli õnnelik, et sai Anabelile raha andmisega rõõmu valmistada – poisi jaoks ei olnud rahal mingit tähtsust. Vanaema tundis küll muret, mida poiss oma taskurahaga teeb, et iga päev isalt lisa küsib, kuid isa ei pööranud poja rahaküsimisele mingit tähelepanu.

Ühel päeval ei leidnud Kristjan läbi pargi minnes oma sõbratari seal istumas. Poiss muretses tema pärast, kuid ei teadnud, kus tüdruk elaski. Kui tüdruku polnud ka järgmisel päeval, siis rääkis Kristjan murega vanaemale kogu sõpruseloo ära. Nüüd oli vanaemale selge, kuidas lapselaps oma raha oli kulutanud. Vanaemale polnud see meele järele ning ta küsis: "Kas sul siis koolis sõpru ei ole?" – "On ikka, aga nad on kõik väga ülbed, kuid Anabel on vaikne ja rahulik, temaga saab kõigest rää-

kida. Ma õpetan talle tähti, sest ta läheb vist järgmisel aastal ka kooli!" vastas Kristjan uhkelt. Ta jutustas vanaemale kõigest, mida Anabel talle oli rääkinud – ka seda, et tüdruk jutustas suure saladuskatte all, et ta ema joob viina. Isa tal enam ei olnud. Kunagi olid nad samuti ilusas kodus elanud, kuid nende peret tabas õnnetus: kogu perega maale vanaemale külla sõites juhtus teel avarii ning isa ja ta kaheaastane vend said surma. Ka Anabel oli kaua aega haiglas olnud. Pärast seda õnnetust oli ema jooma hakanud, kuni kaotas töökoha ja ka korteri. Nii juhtuski, et Anabel jäi koos emaga lageda taeva alla ja nende koli tõsteti tänavale. Ühe tuttava onu kaudu olid nad leidnud elamise vanas mahajäetud majas, aga raha neil ei ole. Anabel käib tänaval raha teenimas.

Vanaema seda lugu jutustades hakkas Kristjan üha enam muretsema: kuhu kadus Anabel? Vanaema rahunas teda: "Võibolla leidsid nad emaga mingi teise elukoha, sest talv on tulekul ja Anabel ei saa ju tänavale külmetama jääda!" – "Vanaema, kas sinul ka Anabelist kahju on?" küsis Kristjan. "Mina annaksin küll kõik oma riided ja mänguasjad talle!" Vanaema kallistas poissi: "Tead, pojake, see on väga ilus, et sa oskad teisele kaasa tunda. Sa ei tunne küll millestki puudust, kuid pole seejuures ülbe ega jõhker. Püüa selliseks jääda! Küllalt on inimesi, kes ei tee väljagi, kui teine hädas on. Mäletad ju seda naist, kes istus Anabel läheduses pingil ja söötis tuvisid saiaiga? Ta ei näinudki, et väike tüdruk tema kõrval vajas toitu." Kristjanil oli hea meel, et vanaema oli tema muret mõistnud.

Kui Kristjan järgmisel päeval parki kiirustas, märkas ta rõõmsa üllatusena tüdruku pingiootsal istumas. Ta oli kuidagi imelikult kõssi vajunud, ta juuksed olid sassis ja

"Tead, kui ma haige olin, käis minu juures lind, kes rääkis minuga."

silmad maha löödud. Mütsi oli ta asetanud enda kõrvale pingile. "Tere, kus sa olid?" küsis poiss Anabeli juurde rutates. Tüdruk vaatas Kristjanit oma tumepruunide silmadega ja vastas vaikselt: "Ma olin haige. Mul on viimasel ajal suured kõhuvalud ning ema ütleb, et seda ei saagi ravida. Ma ei tea, mis haigus see on."

Alles nüüd märkas Kristjan, et Anabel oli näost lubivalge. "Kas tahad, ma viin su meie perearsti juurde? Ta käib meie juures tihti, sest vanaema on vana ja haige," pakkus poiss. Anabel ei tahtnud seda. Ta alustas hoopis teistsugust juttu: "Tead, kui ma haige olin, käis minu juures lind, kes rääkis minuga. Ta oli natuke valget ja natuke musta värvi... Ta ei olnud suur lind, vaid umbes nii tuvi suurune. Ja ma sain aru, mida ta rääkis. Lind istus voodis mu jalgade juures..." Anabel jäi mõttesse.

Järgneb

Kõige tähtsam pea juures on teadagi see, mis on PEA SEES: arukad mõtted, õpihimu ja muu seda sorti tarkvara. Meie sõprade ja sugulaste juures pole mõtet seda vist korrutada, sest niikuinii saame kõik iga päevaga targa ja osavaks Aga mis seal salata – eks nii poisid kui tüdrukud tahaksid, et ka see, mis PEA PEAL on, paistaks särav ja kaunis.

Vanarahvas tegi inimese kohta naljaka mõistatuse: hark all, rist peal, risti peal paun, pauna peal mets, metsas loomad jooksevad?

Tänapäeval lapsed õnneks selliseid "metsaloomi" pauna peal ei pea ja juuste eest hoolitsemiseks on leiutatud sadu vahendeid, nii et ka pikkade juuste sära ei valmista suurt tüli ega vaeva.

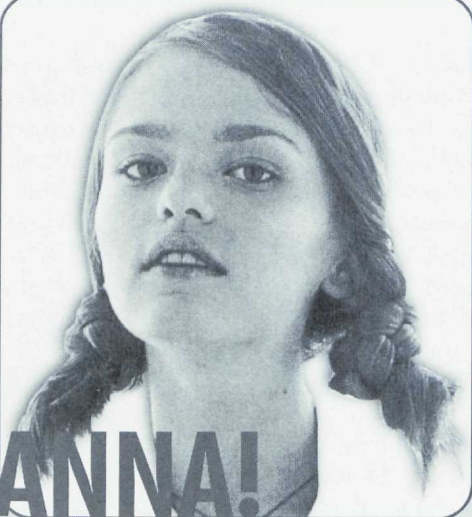
Kõige klassikalise – ja praegu jälle moes olev – pikajuukseoeng on palmik. Patse võib olla üks või idamaa kombe kohaselt nelikümmend, samuti võib neid pärlite ja paeltega muuta pidulikuks.

Need, kes tahaksid ebatavalisemaid palmikuid, võivad kummagi patsi juuksed jagada kahte salku, need kergelt juuksevahaga üle tõmmata ja siis kahe keeruga palmikuks keerutada.

Suuremad tüdrukud, kes värvilisi juukseid peavad liiga lapsemeelseks, võivad oma patsid suurde sõlme keerata.

Kui aga mõnikord tuleb tahtmine mingit isemoodi soengut teha, siis võiks keerata juuksed kahte või enamasse "roosikrunni". Kui juuksesalgud enne krunnikeeramist pea lähedalt kummidega kinnitada, jäävad

ILU PASSIB PATSI PANNA!

krunnid kõrgemad ja efeksemad. (Parem oleks kasutada spetsiaalseid juukseid, mitte rattakummist lõigatud ribasid – need kipuvad juuksekarvu lõhkuma.) Kui tahad kogu pea roosikrunnidega katta, siis vajad juuste salkudesse jagamisel ema, õe või sõbratari abi. Salgud keerdu aetud, kinnita krunnid väikeste juuksenõeltega.

Mari Karv

MINU HAMBAD

Hambaid suus on kolmkümmend kaks, mõni peenike ja mõni paks. Mõnel taga tarkushammas, minul aga naljahammas seismas sirgelt nagu sammas, säravas kui valge lammas.

Lõikehambad kõige ees, kui sa suu vaid lahti teed. Need mul ilusad ja valged, puhtad, korras nende palged.

Toidust tüki hammustan, silmahambaid kasutan. Purihambad tööd nüüd saavad, toidupala tükiks saevad.

Rooga mälun, peeneks närin. Tugevaks saab ige, luu – ilus naeratus mu suul.

Hambahari sõber hea, tema suus sul korda peab. Lääkima lööb hambavaaba, pühib ära kogu saasta.

Kui sul hambas auk on sees, ära pelga, vaene mees! Sammud arsti juurde sea, tema leiab sinu vea!

Kairit Sirel Tallinna 49. keskkoolist

POPVIKTORIIN

1.

See räplaulja, kes on sündinud 17. X 1972 ja saanud palju auhindu (kusjuures kriitikud on öelnud, et vaatamata kõigile preemiatele on ta jäänud endiselt ülbeks) ning kelle vastu Britney Spears ja Christina Aguilera mullu vandenõu pidasid ja kelle üks tuntumatest lauludest on "My Name Is", kannab nime

- T** – Sasha
- O** – Michael Jackson
- P** – Eminem

2.

Rokkbändi HIM kohta väidetakse, et selle ansambli loomingu võiks nimetada gooti rokiks. Ansambli solistik on

- I** – soomlane Ville Valo
- E** – rootslane Dhani Lennevald
- U** – ameeriklane Fred Durst

3.

Venemaal on üks popansambel, mille juhi nimi on Ilja Lagutenko. Bändi nimi aga pole üldse venepärane ja on võetud ühest lasteraamatust. See on

- A** – Krokodill Gena
- E** – Muumitroll
- O** – Karlson Katuselt

4.

Mõni perekond on nii monoliitne, et läheb täies koosseisus – kaheksakesi – isegi lavale. Ansamblina nimetatakse neid

- S** – The Corrs
- L** – The Hansons
- R** – The Kelly Family

5.

Skandinaaviast pärit 17-aastane lauljatar Marie moodustab koos ühe sõbratari ja kahe sõbraga ansambli, mille nimeks on

- B** – Aqua
- C** – A*Teens
- Z** – ABBA

6.

Mullu ekraanidele jõudnud Bondi-sarja film oli arvult

- N** – 9.
- E** – 19.
- M** – 90.

■ Õigete vastuste puhul saad tähtedest kokku viimaste Bondi-filmide peaosatäitja Brosnani eesnime.

MIS OLI ASTRID LINDGREN ESIMENE RAAMAT?

Eks ole imelik mõelda, et kunagi oli ka lastekirjanduse maailmaklassik Astrid Lindgren tundma-

algaaja? Veel kummalisem on see, et tema esimene käsikiri "Pipi Pikksukk" seisis kaua kirjastuses ja lükati lõpuks tagasi. Kui jutustus lõpuks siiski ühel võistlusel auhinna sai ja ära trükiti, teatasid kriitikud, et Lindgren on andetu ja kultuuritu ning Pipi lausa ebanormaalne ja haiglane... Ida-Saksamaal koguni keelati lastele Pipilugusid lugeda, arvates, et see annab neile halba eeskuju. Nojah, armas lugeja, eks sa tea omast käest, kas sul seda raamatut lugedes tuli tahtmine hobust õhku tõsta või politseinikega katusel kulli mängida!... Sellal, kui "Pipi Pikksuka" käsikiri kirjastuses tolmu kogus, kirjutas Lindgren uue jutu ning saavutas sellega tüdrukutele mõeldud raamatute võistlusel teise koha. Võistlus oli anonüümne, varjunimedega, ning teise koha saaja andmetega ümbrikku avades oli žürii pettunud: "Tavaline koduperenaine! Proua Astrid Lindgren!"

Auhinnatud teose nimi oli "Britt-Mari puistab südant", ning nüüd on ka eesti lastel võimalik seda kirjastuse Eesti Raamat väljaandena lugeda. Raamatu peategelane on teismeline tüdruk, kellel on nii vendi kui õdesid. Ka Astrid Lindgren oli suure pere laps, ning seepärast suudab ta väga tabavalt kirjeldada laste omavahelisi tegemisi ja suhteid vanematega, kes – nagu Lindgrenile meeldib – on aegajalt veidrikuvõitu. Sõprusest ja kiindumusest oskab kirjanik nii peenetundeliselt ja huvitavalt kirjutada, et teos tundub päris kaasaegsena, ehmatavana mõjuvad ainult teated kusagil käivast sõjast. Jah, tegelikult on "Britt-

Mari puistab südant" kirjutatud aastal 1944, ning pälvis "revolutsioonilist" "Pipi Pikksukka" edestades Lindgreni esimese raamatu au. Muide, kas teate, et Pipile olid eriti kurjad mõned õpetajad, kes nõudsid, et pedagoogidele jääks õigus lapsi füüsiliselt karistada? Oi aegu...

MARJAD TALVEUNES

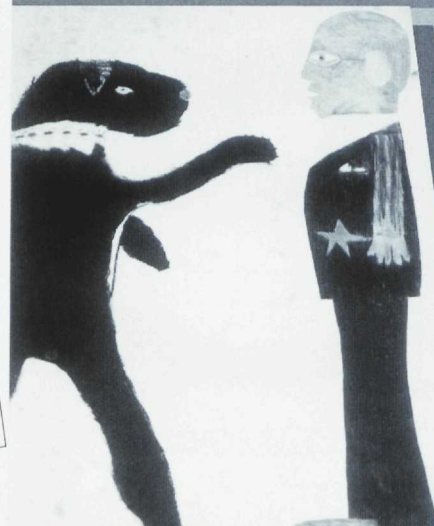
Päris eelmise sajandi lõpus (loe: detsembris

2000) ilmus kirjastuse PrismaPrint väljaandena Leelo Tungla lasteluulekogu "Marjajuur lume all", mis on adresseeritud põhiliselt noorematele koolilastele. Luuletaja on ise mõnda aega koolis töötanud ja koolieluga tuttav nii õpetajana, emana kui tihti lastega kohtuva kirjanikuna. "Marjajuure" luuletused on siiski kirjutatud rohkem lapse kui täiskasvanu seisukohalt, kuid värssidest on aimata kirjaniku soovi, et nii õpetajad kui isad- emad end sagedamini laste seisukohale asetaksid. Küllap mõistaksid nad siiski, et: "Ega õppida kuendas klassis/pole täismehel tõesti lihtne..." Luulekogu on suures kaunis köites ning jõudis 25 mulluse ilusaima raamatu hulka. Tunnustamist väärivad kunstnik Kersti Haarde pehmetes toonides, lasteraamatu kohta haruldased illustratsioonid, mille trükkimisel on kasutatud koguni hõbedast värvi. Kersti Haarde on illustreerinud ka varem L. Tungla raamatuid: jutustuse "Kristiina, see keskmine" ja soome kirjaniku Pia Perki tõlkekogu "Õnnelaps".

SALLY PISTAB PIDULIKULT PRESIDENDILE KÄPA PIHKU!

Vabariigi aastapäeval võime ETV kaudu näha uhiuut multikat, mille juures on ainult na-aa-aatukene täiskasvanute kätt tunda. Joonisfilmi tegid Sally Studio lapsed kunstnik Annikki Kari juhtimisel, ning see jutustab meie president Lennart Merist ja tähtsatest tegelastest, keda president on oma vastuvõtule kutsunud. Enamjagu neist on joonistatud üsna täpselt ja äratuntavalt.

Ainult üks filmitegelane ei aja riigiasju ja ilmselt päris vastuvõtule ei pääse – see on kunstistuudio nimiloom, suur dogi Sally, kes filmis samuti soovib riigijuhile käppa pihku pista. Sallysid joonistasid kunstilapsed kümneid kordi – ikka selleks, et filmi läheks võimalikult dogilik ja samas ka õigetes proportsioonides isik. Selle ajakirjanumbri tegemise ajal käisid studios veel suured vaidlused, missugune joonis-Sally saab filmitäheks: mõni oli liiga ludus kõrvadega, mõni jälle liiga pika sabaga või liiga kopsakat kasvu. Ei saa ju koerteparlamendi esindaja olla presidendist peajagu pikem! Kuigi – kõik, kes lugesid Heast Lapsest lugu presidendi koerast, teavad, et meie riigipeal jagub nii huumorimeelt kui ka armastust koerte vastu, nii et liiga suurest Sallyst kindlasti tüli ei teki. Eks televaataja otsusta, kas filmi pääses õige dogi või mitte!

KUIDAS LEHMAD

PÄASTSID INIMESI

Nüüd, kus maailm on hirmul hullu lehma tõve pärast, oleks ehk kohane minna tagasi kaugesse aega, mil inimkond sai tänu vssidele lahti väga ohtlikust haigusest – rõugetest.

Kui oled põdenud tuulerõugeid, siis tead, missugust piina valmistavad alatasa sügelevad villid ja missugune tulnuka-tunne tuleb, kui neid ville briljantrohelisega üle võibatakse. Tuulerõuged on aga nende vanaaegsete rõugetega võrreldes lapsemäng. Kuni 19. sajandini laastasid rõuged taudidena kogu maailma – ravile nad ei allunud, ning oli suur õnn, kui keegi rõugeid põdeva haige peres või naabruskonnas sellest tõvest pääses. Eriti ohtlikud olid nn. mustad rõuged, mida mõnel pool kutsuti punaseks surmaks: selle haiguse puhul muutusid lööbevillid neisse imibunud verest tumedaks ning kui haige imekombel ellu jäi, siis kandis ta surmatunnini oma näol sügavaid inetuid arme. Paljudel juhtudel kaotasid rõugeid põdenud inimesed silmanägemise ja võime lapsi saada. Kes kord oli rõugeid põdenult ellu jäänud, seda enam nakatusoht ei puudutanud. Mustad rõuged tapsid inimesi, hoolimata nende rikkusest või vaesusest. Kui Hispaania kuninga Carlos IV tütar Maria Luisa 1798. aastal haigestus "punasesse surma", siis ei osanud kogu õukond algul teha muud kui paluda Jumalalt printsessi ellujäämist ja enda pääsemist nakkusest. Siis aga kuulis kuningas, et kusaigil Inglismaal elab arst, kes suudab ära hoida rõugetesse nakatumist.

Kuuldused vastasid tõele: 1786. aastal oli doktor Edward Jenner avastanud, et mustade rõugete leebemad sugulased – veiserõuged – võivad samuti inimestele külge hakata, kuid nende kulg on märksa ohutum ja lühiajalisem. Kui Jenner pookis tervetele inimestele külge veiserõugeid, saavutasid ta patsiendid eluaegse immuunsuse – neile ei hakanud külge enam ka "punane surm". Jennerist sai maailma esimene vaksineerija: sõna vacca tähendab ladina ja itaalia keeles veist, nii et peen sõna vaktsiin on tegelikult loomaliiku päritoluga! Kuningas Carlos IV laskis vaksineerida kogu õukonna ja ka printsess Maria Luisa jäi ellu.

Kui ajalukku vaadata, siis olid Hispaanial just tollal suured kolooniad Ameerikas, ning sealgi oli "punane surm" juba oma laastamistööd teinud. Carlos IV andis

füüsik Francisco Xavier Balmisele käsu rõugevastast vaktsiini toimetada ka Lõuna- ja Põhja-Ameerikasse ning Filipiinidele. Tollal ei olnud veel lennukeid ega kiireid laevu ning Hispaaniast Ameerikasse purjetamiseks kulus mitu nädalat. Balmis proovis vaktsiini transportida algul kahe klaasikihi va-

hel, kuid veiserõugeviirus ei pidanud nii kava vastu. Seejärel leidis valitsus 22 vanemateta last (sest ükski ema poleks lubanud oma last katsejänesena kasutada!), kes moodustasid vaktsiini kandmiseks elusa ahela: kõigepealt hõõruti vaktsiini esimese orvukese käevarde tehtud kriimu sisse, veidi hiljem andis see "mängunakkuse" teisele lapsele edasi – kuni jõutigi Ameerikasse. Enamjagu orbudest jäi elama Mehhikosse, kus paljud neist leidsid endale uue perekonna ja said Hispaania valitsuse kulul korraliku hariduse.

Rõugeid hakati panema kõikjal üle maailma. Meetod jäi põhiliselt samaks nagu Jenneril: kõigepealt tehti paar kriimukest nahale ja siis kanti kriimude sisse vaktsiin. Mõnel vaksineeritul tekkis väike palavik, kuid "punase surma oht" ei varitsenud teda sestpeale elu lõpuni.

Kas praegu on rõuged olemas? On küll, aga ainult mõnes laboratooriumis, kus neid säilitatakse teaduse huvides. 1967. aastal korraldati viimane suur ülemaailmne rõugetevastane vaksineerimine ning alates 1979. aastast pole meie planeedil esinenud ainsatki "punase surma" juhtumit, nii et sinu käsivarrel pole kindlasti enam märki vaksineerimisest. Aga vanaemal-vanaaisal on see kindlasti veel alles, ning võib-olla ka emal ja isal – väike armike, mis meenutab doktor Jennerit ja veiseid, kelle haigus päästis inimkonna raskest taudist.

Barbindus

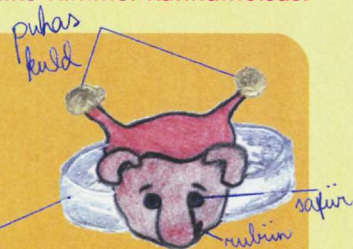

silksid
sõidamõde

päikesepatareid

elektrijünid

puhas
kuld

satir

puhas
hõbe

luugike

nupud

mänguandeheli

kõlare

Uhu nimetus

PIIP! PIIP!

.. VANAAEGNE KÜSIMUS

Leidis väga palju asjalikke vastajaid. Mõnikord küll leidis Triibu-Liine ümbrikutest ka klassikalisi, igal aastajal korduvaid vastuseid: "Ei tea!", aga nende autoreid me nimetama ei hakka. Niisiis, mõned meie sõprade ja sugulaste vastused küsimusele "Kuidas võita teiste lugupidamist?"

MESIMUMM: Mina arvan, et lugupidamise võidab sel viisil, kui abistad vaeseid ja abituud, ei ole ebaviisakas ega kuri. Kui võimalik, tuleb annetada raha heategevuseks, olla hea ja helde ning hoolitsev.

SLIM SHADY: Et teiste lugupidamist võita, siis peaks tegema midagi suurt ja võimsat või väikest ja head. Kui teed teistele head, vastavad nemad sulle samaga. Kuid alati ei peagi muutuma, et lugupidamist võita – võid alati jääda iseendaks.

PIPI PIKKSUKK: Kui tahad teiste lugupidamist võita, siis ole igapähe vastu viisakas ning ära kiusa endast nõrgemaid. Ei sobiks ka mossitada, vaid tuleks kogu aeg rõõmsameelne olema.

TÄHEKE: Ma arvan, et võidan teiste lugupidamise siis, kui aitan neid nii jõu kui nõuga. Oma sugulaste lugupidamise olen ma juba võitnud ja päris võõraste lugupidamisest pole mul sooja ega külma.

MILDRED: Armas Jäämere tütar, 70 aastat tagasi oli kindlasti kergem võita teiste lugupidamist kui praegu. Sellel ajal oli vaja jääda iseendaks (mis minu meelest polegi ju nii väga raske)) ning olla aus, abivalmis ning viisakas. Tänapäeval on see märksa raskem, sest inimesed on palju õelamad ning mõtlematud ja ahvatlusigi on palju rohkem, Ei tohi varastada ja valetada, see on esiteks. Teiseks tuleb olla piisavalt julge, et oma tegude eest vastutust kanda ja samas ka enda arvamus alati välja öelda. Veel üks tähtis asi on see, et ei tohi end teiste ees häbistada – sellest halvast kuulsusest on väga raske lahti saada. Kui sa näiteks vahetunnil keset koolimaja suure rumalusega hakkama saad või lärmakalt midagi piinlikku korda saadad, siis jääb teistele pikaks ajaks sinust halb mulje ning ma kahtlen, kas sa nende austuse välja teenid.

**SAADETI KA VÄGA HÄID KÜSIMUSI.
JÄTAME TEILE VASTAMISEKS
SELLISED PÄRIMISED:**

1. Kuidas oled saanud endale sõbrad ja sõbratarid?
2. Mida arvad inglites?
3. MIS OLI SINU EMA KOOLIAJAL KEELATUD?

Viimasele küsimusele vastamisega ei saa hästi ilma ema abita keegi hakkama – aga emadel on ju pikk mälu, küll nad pajatavad sellest, mis juhtus siis, kui koolilaps juhtus küüsi lakkima või punaste pükstega kooli tulema.

Parimaid vastajaid ootavad seekord Barbie sõbratarid, kes on ausalt öeldes igavesed epudrillad – mükitud ja lokitud ja puha...

**VASTUSEID OOTAME
15. MÄRTSIKS!**

RIMONNE

ALGUS JAANUARINUMBRIS

KUSTAV KURI LUGU

SIIRI LAIDLA

TUTI EI KARTNUD KROKODILLI ÜLDSE. TA VAATAS KURI-ONU SUURTE TÕSISTE SILMADEGA JA ÜTLES: "AITÄH. SA OLED HEA, ET MU PALLI TAGASI TÕID. AGA MIKS SA NII KURB OLED? KAS SUL HAMMAS VALUTAB? MINUL ÜKSKORD VALUTAS JA SIIS ME KÄISIME ISAGA HAMBAARSTIL. KAS SA KARDAD HAMBAARSTI? ÄRA KARDA!"

KROKODILL PROOVIS LAPSELE VASTATA JA, KUJUTAGE ETTE, TA SUUTISKI KÕNELDA! EGA ASJATA ÕELDA, ET VÄIKESED LAPSED JA LOOMAD MÕISTAVAD ÜKSTEIST.

"MUL ON KURB, SEST ELAN SIIN NII ÜKSI. MA SÖÖN AINULT TAIMI. TAHAKSIN KANGESTI ENDALE PEREKONDA, AGA MINUSUGUST EI TAHA KEEGI. MIND EI ARMASTA KEEGI."

"ÄRA NUKRUTSE," ÜTLES TUTI JA PATSUTAS HELTALT KROKODILLI KOONU. "MU ISA ON LOODUSEUURIJA. KÜLLALT ON TA LOOMI AIDANUD, KÜLL TA SAAB SINDKI AIDATA!"

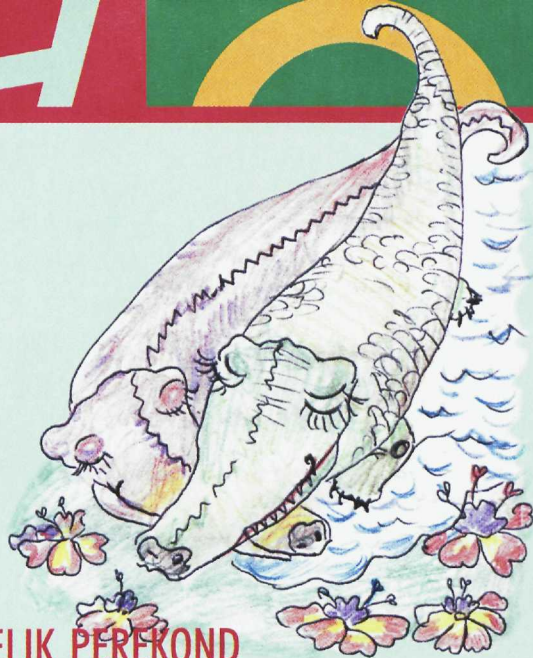
JA TUTI LIPPASKI MINEMA.

TUTI ISA KOHTUB KROKODILLIGA

VARSTI JÕUDIS TUTI KOOS ELEVEL ISAGA TAGASI. SIIN PIDI OLEMA HEA KROKODILL, LOODUSEIME! ISAL LIIKUSID ÜLLATUSEST ISEGI VUNTSID JA KÕRVAD, KUI TEMA TÜTAR SÕBRALIKULT KROKODILLI TERETAS JA VIIMANE RÕÕMUST SABA VOLKSUTAS (SEST NII SUURT SABA EI SAA JU LIPUTADA). SIIN OLI KÜLL SÜNDIMAS MIDAGI ERILIST!

ISA PÜÜDIS PINGSALT MIDAGI MEENUTADA, VAADATES, KUIDAS TEMA TUTIKE KROKODILLIGA RÕÕMSALT VADISTAB. JÄRSKU MEENUSKI TALLE, ET ÜHES SUURES JA ILUSAS LOOMADE KAITSEPARGIS ELAB KROKODILLINEIU, KES ON TAIMETOITLANE JA PEALEGI VEEL ROOSAT VÄRVI. KUI SAAKS NAD OMAVAHEL TUTTAVAKS TEHA...

ISA HAARAS MOBIILTELEFONI, VALIS KOHE KAITSEPARGI DIREKTORI NUMBRI NING TEATAS RABAVAT UUDIST. KUI DIREKTOR ÜLLATUSEST OLI TOIBUNUD, LUBAS TA OTSEKOHE ROOSA KROKODILLINEIU (KELLE NIMI OLI MUUSEAS HELLA-DRUSILLA MUHE) TEELE SAATA. MÕISTAGI TULI TALITADA VÄGA ETTEVAATLIKULT, ET ILUS JA AINULAADNE LOOM VIGA EI SAAKS. KÄHKU ASUTI HELLA-TRUSILLA JAOKS SOBIVAT REISIVAHENDIT NUPUTAMA. MEIE SÕBRAD (JA ISEÄRANIS KUSTAV) JÄID AGA PÕNEVUSEGA OOTAMA.

ÕNNELIK PEREKOND

JÄTAME ÕIGE OMA LOOS VAHELE SELLE, KUIDAS HELLA-TRUSILLA LÕPUKS KUSTAVI JUURDE JÕUDIS. KÜLLAP REISIS TA KÕIGI MUGAVUSTEGA MUDAVANNIS ERILENNUKIGA.

IGATAHES OLI HELLA-TRUSILLA SÕIDUVÄSIMUSELE VAATAMATA VÄGA ÄREVI JA PÕNEVI, KUI TA LÕPUKS OMA UUDE KODUJÕKKE JÕUDIS JA KUSTAVIT NÄGI. OLI SEE VAST KOHTUMINE! NAD ARMUSID ESIMESEST SILMAPILGUST JA VEETSID KOOS PIKKI ÕNNELIKKE TUNDE. HELLA-TRUSILLA OLI VÄGA HELL JA TRUU NING OSKAS KUSTAVI KURBUSE RÕÕMUKS MUUTA. AGA TEGELIKULT ON VEIDIKE KURBUST JA SÜDAMEVALU SUURE ARMASTUSE PUHUL PARATAMATU. ESIALGU TÄITIS KROKODILLIPAARI PÄEVI VAID SUUR ARMASTUS.

AEG KULGES OMA RADA. HELLA-TRUSILLA SAI 40 IMEARMSAT KROKODILLIPOJUKEST, KELLEST POOLED OLID ROOSAD, POOLED ROHELISED. ISA KUSTAVI RÕÕMUL POLNUD PIIRI, SEST TÄITUS TEMA SUUR KROKODILLIUNISTUS. PEALEGI VÕTTIS TA ENDALE KALLI KAASA PEREKONNANIME – MUHE – JA TÕEPOOLEST, TEIST NII MUHEDAT PAPAN KUI KUSTAV MUHE POLE KROKODILLIDE SEAS LEIDA.

ME EI TEA, KAS HELLA-TRUSILLA JA KUSTAVI POJUKESTEST SAID MALBED JA RAHUMEELSED KROKODILLID VÕI KASVAS MÕNI NENDEST PÄRIS KROKODILLI KOMBEL KURJAKS. TEAME VAID, ET TUTI KINKIS OMA ORANŽI PALLI KROKODILLILASTELE.

AGA SINA, HEA LUGEJA, ÄRA KROKODILLI PAITAMA KIPU, SEST POLE KINDEL, KAS KOHTUD HEA LOOMAGA NAGU KUSTAV KURI VÕI TÕELISELT VEREJANULISE ELUKAGA. PAHA KROKU TEEB AMPSTI! JA SÖÖB LAPSE ÄRA. OI, NII KOLEDASTI SEE JUTT KÜLL LÕPPEDA EI TOHI! MÕTLE PAREM ISE LOOLE LÕPP JA PANE KIRJA. VÕID KA KROKODILLIPOEGI JUURDE JOONISTADA NING NENDELE NIMED PANNA. HEAD TEGUTSEMISLUSTI!

AHOI, SÕBRAD!

Eks vanad kirjutajad juba tea, et auhinnad saavad Tallinnas ja Põhja-Eestis elavad lapsed kätte Kullo Lastegaleriist (Kuninga 6), tartlased ja teised lõunaestlased aga Tartu Lasteraamatukogust (Kompanii 3/5). Kellel on muid soove ja ettepanekuid, kirjutagu, helistagu või meiligu toimetusse!

Tere! Tahaksin leida 10 -12a. kirjasõpra. Mu hobid on jalg- ja korvpall ja mulle meeldib kuulata muusikat. Lemmikloom on koer. **ROMAN SEMENJUK**, Tabivere, Jõgevamaa 49101.

Tere! olen 10aastane hallikasroheline silmadega poiss. Soovin leida 9 -11a. kirjasõpru. Minu hobid on rahvaste pall, arvutimängud ja lollitamine. **MARKO KALJUSTE**, Metsa 22 - 4, Klooga, Harjumaa 76706.

Ahoi! Kõik, kes te olete vähemalt 13aastased, kirjutage mulle – nii poisid kui tüdrukud. Mulle meeldib joonistada, kleepse ja postreid koguda. **TRIIN KULD**, Suur-Veski 7 - 2, Pärnu 80021.

Tervitus kõigile hobusehuvilistele! Olen 12aastane tüdruk ja soovin leida kirjasõpru vanuses 11 - 13 a. Kogun kõike hobustega seonduvat ja käin ka ratsutamas. Kuulutus kehtib igavesti! **ALIIS VAMMUS**, Niine 36 - 53, Haapsalu, Läänemaa 90506.

Tere, olen 9astane Kaia Grete. Sooviksin kirjasõpra vanuses 8-11. Minu lemmikbändid on Bomfunk ja Vengaboys. Minu e-maili aadress on **kaia@jippii.ee** ja postiaadress **Pk.1807, Jaama 18 Tallinn 11601.**

Kõik umbes 10aastased, kes otsivad

Kaitseväe-auhinnad saavad **MARI POLL** ja **MARKUS KIVISALU** Tallinnast ning **KRISTO KIISSEL** ja **RENÉ VOOG** Jõgeva ühisgümnaasiumist.

Matteli auhinnad võitsid **LIINA NOORMETS** Harjumaa, **LEMBI KÜHN** ja **LIISA KIVIMÄE** Tallinnast, **KRÕÖT-KRISTIINA KALDUR** Jõhvist ja **LOONA PÄRNAKIVI** Tartust.

Sõbrapaela-auhinnad saavad **KÜLLIKE KIMMEL** Tabasalust, **ANNIKA PÄRT** Võsult, **MARIT PARVEI** ja **TERJE SÖELSEPP** Tallinnast, **SANDRA VUNGI** Viljandimaalt ja **HESTIA MIRKA** Mustlast.

kirjasõpra, kirjutage mulle tavalisel aadressil või e-mailil. Vastused on garanteeritud. Minu kodune aadress on: **SANDRA TÕNISSON**, Lehola 8 -10, Keila, Harjumaa 76603. E-mailiaadress: **saku.cat@mail.ee**

Hei, kõik 13-15aastased poisid! Olen 13aastane Kristiina. Kirjutage mulle aadressil: **KRISTIINA RUBEN**, Lehola 10-6, Keila, Harjumaa 76603. Saatke kirjaga ka pilt. E-maili aadress on: **krissu.krassu.001@ mail.ee**

Tere! Ma sooviksin leida mõnda kirjasõpra. Minu huviala on muusika ning minu lemmikbändid on Smilers, Pet Shop Boys, U2 ja Savage Garden. Ootan kirju kõigilt, pole vahet, kas poiss või tüdruk. Vanus sa-muti ei loe, ise olen 14. Minu e-maili aadress on: **koppel.001@mail.ee**

Tere! Soovin leida kirjasõpru vanuses 12-13a., nii poisse kui tüdrukuid. Vabal ajal meeldib sõita rattaga. Ei meeldi õppida ja lugeda. Elan Antslas. Olen 12aastane. E-maili aadress: **Triin.Riivik@mail.ee.**

Hello-hei! Olen 13aastane Pärnu tüdruk ja ootan kirju kõigilt, kes vähegi oma pastakat tõsta suudavad (11 - 14a.). Mulle meeldib pidudel käia, ujuda, koguda igasugust värki ja muusikat kuulata. Lemmikuteks on

Ristsõna-kassetid saavad **MARI RANDMAA** Tallinnast ja **PIRET PÖLDER** Saaremaalt.

Legoküsitluses naeratas loosiõnn järgmistele lugejatele: **ALIISA TROFIMOVA** ja **KADI TUUM** Tallinnast, **TRIIN KAROTAM** Vahenurmest, **ANU RAUDNAGEL** Valgjärvelt, **KRISTJAN ANTISOV** Puigast, **EDIT LEEMET** Uusnast, **TIMO KÄGO** Kavastust, **JÜRGEN SILDARU** Läänemaalt, **TOOMAS KUNINGAS** Pärnust ja **MARTIN IRO** Vokast.

Koeramõistatuse-kleepsu saab **LIISA LEPIIK** Kudinast.

Popviktoriini-kleepsu saab **MERILYN PAUGUS** Pärnust.

Limp Bizkit, Bloodhound Gang ja Eminem. Lemmikloom on mul kass. **MERILYN PAUGUS**, Sarve 8, Pärnu 80033.

Tere! Olen palju lugenud teie ajakirja ja. soovin saada endale kirjasõpra. Olen 14 aastane ja väikest kasvu. Mul on juuksed blondiks värvitud. Mu hobid on sport ja muusika kuulamine, käin karatees. Mu lemmikbändid on Cypress Hill, Metallica, 666 ja Prodigy. Kirjasõber võiks olla blond või vähemalt sale ja et ta veel ei oleks täitsa nohik. **KNUD ADAMONIENE**, Liiva 28 - 46, Klooga, 76703 Harju mk. E-mail on: **rambo.Cool@mail.ee**

Tere! Kõik 10 -14a. tüdrukud, kirjutage mulle! Mu mail on: **hacker.man@mail.ee.** Ma olen 12aastane, varsti saan 13. Kirjutage kindlasti!

Hello, boys and girls! If you are 12 - 13 years old, please write me! **SINTIJA PAPIINA**, Liepupes M 1, Liepupes pag., Limbazu raj. Latvia, LV 4023.

Hello! My name is Baiba. I'm 14. I'd like to have pen-friends at age 13 and up. My favourite groups are BrainStorm, TAT, Oasis, Garbage etc. I like Claire Deins. Please, write me in English! Waiting for Your letter, **BAIBA AUZANE**, Skankalnes iela 4 - 5, Mazsalaca, Valmieras raj, Latvia, LV 4215.

Tere! Sooviksin saada kirjasõpra vanuses 9 - 11 a. Kirjutada võivad nii poisid kui tüdrukud. Olen 10aastane, mu lemmikloom on kass ja ma kogun nende pilte. Minu hobid on joonistamine ja lugemine. Võiksite saata ka foto. **TAAVI LUTSAR**, Linnaküla 25 -7, Helme v., Valgamaa 68608.

Hi! Kõik 12-13aastased poisid ning tüdrukud, kirjutage 12aastasele brünetile tüdrukule! Mu hobid on ratsutamine, joonistamine, kleepsude kogumine ning rahvaste palli mängimine. Mu muusikalemmikud on Christina Aguilera ja Scrub. Fotot oleks ka hea ümbrikust leida! **MARIA DASHKEVITŠ**, Viru 24A - 66, Sillamäe 40233.

Hello! My name is Zane. I would like to have Estonian penfriends - boys and girls at ages 10 - 12 y. I like sport and music. Answer 10000%! **ZANE TERAUDA**, Mednieru iela 20, Cesis, LV 4100 Latvia.

Olen 9aastane Tallinna tüdruk Keili-Kaisa. Mulle meeldib laulda, tantsida ja näidelda, mängin klaverit ja kogun postereid. Meelsasti suusatan, uisutan ja ujun. Lemmikloom on kass. **KEILI-KAISA EISTRE**, Vilmsi 50- 79, 10147 Tallinn.

Hi, kutid ja plikad! Ma olen 12a. ja sooviksin vahetada maile 12-14aastastega. Ootan teie sõnumeid P. S. See pakkumine kestab kuni 2002-2003 aastani. **MERLIN.PYSS@mail.ee**

Tshauki! Olen 13aastane poiss, kes ootab kirju kõigilt ilusatelt pliksidelt. Vastus garanteeritud. **Sander.Kuusk@mail.ee**

Hei, kõik 8 -11aastased tüdrukud! Olen rõõmsameelne 9aastane tüdruk, kes soovib leida kirjasõpra. **LIINA LAANEMETS**, Ülejõe 16, Poaka k., Türi v., Järvamaa 72231.

Hello! My name is Christin. I am 11 years old, my favourite singer is Britney Spears. **KRISTINE KUZMOVA**, Salacas iela 20, Valmiera, LV 4200, Latvia.

Tere! Ootan kirju 12-13a. tüdrukutelt ja poistelt üle Eestimaa. Olen 12 a, käin korvpallitrennis ja mulle meeldib muusikat kuulata. **MARION KURG**, Torujõe 31 - 17, Kohtla-Järve 30323.

Hei! Olen 12a. Kaisa. Mulle meeldib laulda ja tantsida. Kogun kleepse ja kalendreid. Ootan kirju tüdrukutelt ja poistelt. **KAISA PUKK**, Olevi 24 - 35, Kohtla-Järve 30323.

Tshauki, kõik 11 - 14a. poisid ja tüdrukud! Minu huvialad on tantsimine ja klaverimäng, kogun kleepse ja Pamela Andersoni pilte, lemmikbändid on Caater, A.T.C., Savage Garden jms, lemmiklaulja on Britney Spears. Kindlasti saatke mulle oma pilt! **MARLEEN MEHISTE**, Kesk 1 - 8, Väike-Maarja, Lääne-Virumaa 46202.

Hei! Hei! Soovin leida kirjasõpra! Olen 10a. tüdruk. Mulle meeldivad Britney Spears ja Terminaator. Teen ka sporti. Mulle võib kirjutada nii poiss kui tüdruk. **HELI HAAV**, Kärasi 37, Avinurme sjsk, Ida-Virumaa 42101.

Hei, kõik poisid! Kui on vähegi viitsimist, siis kirjutage mulle! Mulle meeldivad ekstreemsport ja räpp. Olen tüdruk. Nime ja vanuse saate teada, kui kirjutate aadressil: **Moon.Light.006@mail.ee**

Tere! Sooviksin leida kirjasõbraks 9 - 10aastast tüdrukut. Ise olen 10. Mu lemmiklauljad on Britney Spears, Madonna, Eda-Ines jt., lemmikbändid on BrainStorm, A'Teens, BSB, Spice Girls. Käin muusikakoolis ja kunstiringis. Kogun kleeose ja Eda-Inese materjale. **LIIS TONISMAA**, Uus 41-11, Pärnu-Jaagupi sjsk., Halinga v., Pärnumaa 87 201.

Tsau, kõik 11 - 14a. poisid ja tüdrukud! Teie kirju ootab Riin (12), kelle lemmiklauljad on Britney Spears, Eminem, Bon Jovi ja Ronan K. Lemmikspordiala on korvpall. Mul on kodus merisiga, 2 minihiiert ja 2 koera. NB! Hea oleks, kui saadaksid pildi! **RIIN METSLA**, Paide 5b - 18, Türi, Järvamaa 72211.

Tere! Olen rõõmsameelne Amburi tähtkuju tüdruk, kes otsib 13-15a. kirjasõpru - nii poisse kui tüdrukuid. Meeldib kuulata muusikat ja tantsida. Oleks tore, kui ümbrikus oleks foto! **KAIRI KANEP**, Mäe 15 -45, Kunda, Lääne-Virumaa 44107, e-mail: Kairi.Kanep@mail.ee

Tshau, kõik 10 - 12a. poisid ja tüdrukud! Olen 10a. Elise, kogun kleepse ja armastan uisutada. Kirjuta mulle endast ja saada ka oma pilt! **ELISE EHA**, Sõpruse pst. 243 - 78, Tallinn 13420.

Tshau, 10 - 14a. tüdrukud ja poisid! Olen 11a. Kristiina, kogun kleepse ja pilte. Minu hobid on uisutamine ja üldse sport. Palun saada kirjutades ka oma pilt! **KRISTIINA KERMA**; Paide t. 5b - 2, Türi 72211.

Tere! Olen 12aastane Kärol, kogun kleepse ja käin aeroobikas ning kunstiringis. Minu lemmiklaulja on John Travolta. Soovin leida kirjasõpru 11 - 13a. poiste ja tüdrukute seast. Oleks hea, kui kirjaga kaasneks ka pilt. Vastan kõigile kirjadele. **KÄROL KARLSON**, Lembitu 7, Tõrva 68 606.

Hei! Hei! 12 - 14a. tüdrukud ja poisid üle Eestimaa! Olen 12a. hele-pruunide juuste ja hallikassiniste silmadega tüdruk. Mulle meeldivad muusika, kirjandus ja sõbrad. Ootan kirju kõigilt lahedatelt isikutelt! **ANNIKA SAAR**, Kadila, Lääne-Virumaa 46605 või Stopa@hot.ee

Tere! Olen 11a. tüdruk ja soovin saada 10 - 12a. kirjasõpru. Mulle meeldib kleepse koguda ja jalgrattaga sõita. Mulle meeldivad Eminem, Ricky Martin jt. **KAIDI MARMOR**, Öismäe tee 30 - 12, Tallinn 13512.

Hello! My name is Arita. I'm 15 years old Latvian girl and I like BrainStorm. Write me and you'll get a little present! **ARITA HIBSMANE**, Muldavas iela 10 - 4, Dobeles, Latvia LV 3701.

Tanel Puura ja Pille Ploom Antslast said aeglases tantsus IV koha

TANEL PUURA Antsla tantsuseltsist Pärliline:

20. jaanuaril toimus Tallinnas Pirita Vaba Aja Keskuses Lumepalliturniir. Minu jaoks oli see teine võistlus. Olin ise võistleja ja palju võistlust kõrvalt ei näinud, kuid eriti meeldis mulle see, et oli elav muusika. Mina oma partneriga sain aeglases tantsus 4. koha ja olin päris õnnelik. Tulen kindlasti ka järgmisele Lumepalliturniirile.

SIRLI KRIIS Modusest (Tallinn):

Hakkasin võistlusteks valmistuma detsembris. Minu partneriks on mu vend Kristjan. Võistlesime paari number seitse all. Seitse on kujune-

MODUSE LUMEPALLITURNIIR

nud meie põhiliseks võistlusnumbriks. Nädal enne võistlusi nägin unes, et unustasin kostüümid koju ja ei saanud kiires tantsus üldse võistelda. Võistlustel seda õnneks ei juhtunud.

Mulle meeldis Lumepalliturniir, sest see oli rahvusvaheline. Osalejaid oli Leedust, Soomest, Venemaalt ja Eestist. Sain mitu uut tuttavat ja nägin, kui erinevalt tantsitakse ühte tantsu erinevates maades.

Sain võistlustel teise koha nii kiires, aeglases aeglases kui üldarvestuses.

Peale võistlusi järgmisel päeval andsid Tallinnas tunde Rootsi ja Leedu õpetajad. Osalesin ka nendes tundides ning hakkasin vaikselt tundma, et mul on veel nii-nii palju õppida lindy hopist, ehkki olen seda tantsinud juba viis aastat.

KRISTJAN KRIIS Modusest (Tallinn):

Lumepalliturniir on lindy hopi võistlus. Lindy hop on tants, mis kujunes välja Ameerikas. Võistelda sai kiire ja aeglase tantsuga. Mina isiklikult tahtsin saada kolmandat kohta, aga kui teatati, et kolmas koht on Reijo Ivarsoo ja Karin Rimmelgas, vajusin päris ära. Ma ei kuulnudki, kui öeldi, et teine koht on paar number 7, mina. Sain teise koha nii kiires kui aeglases tantsus. Ja sain veel ka teise koha üldarvestuses. Absoluutvõitjaks ei tulnud mitte täiskasvanute paar, vaid noorteklassi esindajad Helvar Kuhi ja Kertu-Kaisa Pops. Neist jään ma koos oma partneri Sirliga alati sammu võrra allapoole.

KELIN ROOSE Koigi S-Studiost:

Lumepalliturniir oli väga lahe ja hästi korraldatud. Sain esimest korda nii hea koha (kiires tantsus 6. koht). Oli tore rahvusvaheline seltskond. Võistlus ei veninud, vaid oli põnev. Ma arvan, et pealtvaatajatel ei olnud igav.

Kristjan ja Sirlil Kriisil II koht aeglases tantsus

Lumepalliturniiri 2001 absoluutvõitjad Helvar Kuhi ja Kertu-Kaisa Pops

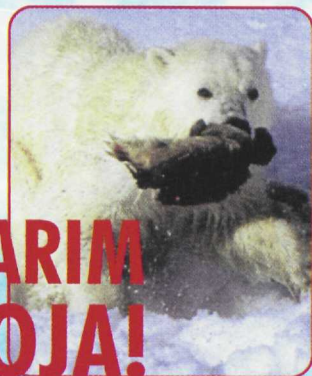
Lindy hop on teistest tantsudest erinev ja omamoodi lahe tants. Algukses mulle tundus see imelik olevat, kuid nüüd mulle meeldib väga. Minuni tõi selle Koigi S-Studiost treener Sirlil Mändma, kes õppis seda Herrängi tantsulaagris Rootsis ja kursusel Piret Torm-Kriisi juhendamisel. Sirlil täiendab ennast pidevalt. Suvel tahame koos Rootsi õppima minna. Soovitan kõigil seda õppima hakata!

MARKO ORUSALU Koigi S-Studiost:

Ma arvan, et Lumepalliturniir on väga mõnus lindy hopi võistlus. Kuna mina sel aastal võistlesin Lumepalliturniiril esimest korda, arvan, et minul läks väga hästi (saavutasin 6. koha kiires tantsus). Minu meelest läks üritus korda. Lindy hop on pärit Ameerikast ja meil alles vähe tuntu, aga kõik, kes me tegeleme lindy hopiga, anname endast parima, et paljud tutvuksid selle tantsuga. Tule nauti swingtantsu meiega koos!

LOODUS ON PARIM MOELOOJA!

Mie tublid pruunid mesikäpad ei oskaks vist valge kasukaga karu uneski näha. Samas oleks põhjanapiirkonnas elavate jääkarude jaoks hirmus õnnetus, kui mõni neist sünniks ilma valge maskeerimismantlita. Jääkaru kasukas on tõeline looduse meistritöö: see koosneb tegelikult läbipaistvatest, seest õõnsatest karvakestest, mis imevad endasse päikesekiirgust ja juhiavad soojust energiat jääkaru tumedale (!!!) nahale, nõnda et paukugu väljas kuitahes kõva pakane ja olgu kasukas lumest korvas – polaarasuka sisemus on alati soe. Kasukas sulab jääkaru elukeskkonnaga nii hästi kokku, et teda on raske lume- ja jäätaustast palja silmaga eristada.

Jääkaru isamaal pole temast kangemat kiskjat olemas – maskeerimismantel on talle vajalik jahipidamiseks. Kõige maitsvamaks saagiks on tema jaoks hülged – eriti kevadised hülgepojad, keda lume alt välja kaapides maiustab jääkaru tõelise rasvapommiga. Täiskasvanud hülgeid pole küll kerge kätte saada, sest need on meistrid jää alla sukelduma. Jääkarugi on tubli ujuja, kes võib puhkamata mitu tundi 5-6kilomeetrise tunnikii-rusega vees edasi liikuda, kuid hülgeid ta vees kätte ei saa – neid püüab ta peamiselt jääs olevate hingamisaukude juures varitsedes.

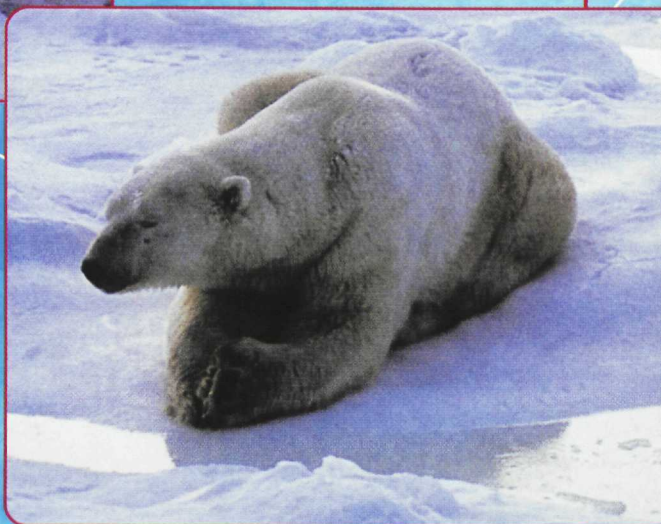
Kuigi jääkaru tegutseb ja liigub üpris nobedasti, on ta jääaugust hülgenina ilmumist oodates vana rahu ise: tundide kaupa võib ta lameda jääl täiesti liikumatult, justkui tukastades või jääkarude jumalale palvet tehes. Milleks tühjalt pabistada või rabelda – rabelemine kulutab energiat, mida on põhjanabal niigi raske koguda! Kuid pruugib ainult hülgel sekundiks nina veest välja upitada, kohe lööb varitseja talle oma teravad kihvad sisse. Jääkarul on väga terav haistmismeel, mille abil ta tunneb hülge lõhna juba kilomeetri kauguselt. Et hüljes jahimehest haisu ninna ei saaks, püüab ta ise sagile lähenedes hoiduda allatuult.

Kui meie karud on kõige näljasemad kevadel talveunest ärgates ja suvel ning sügisel tunnevad end nagu kuninga kassid, siis jääkarude jaoks on kevad parimaks jahihooajaks: suvel, kui jää on nõrk, kõlbavad neile toiduks isegi marjad, samblikud, linnunud ja vetikad. Selleks, et võimalikult vähe energiat kaotada, tegelevad jääkarud suviti põhiliselt lesimisega. Talve oodates kaklevad isased jääkarud vahel ajaviiteks omavahel, kuid tõsiseks lähevad nende tülid alles kevadel, kui heidetakse silma jääkarudaamidele. Eriti rüütellikult nad daamidega ei käitu: suvel, kui pulmatuurid möödus, pole isastel enam pruutidest sooja ega külma. Just kõige raskemal aastaajal – suvel – moodustavad isased omamoodi "poissmeesteklubi" ja emased peavad üksi toime tulema. Kuna jääkarude pojad sünnivad kesktalvel, siis jäävad tiined jääkaru-

mammad vahel mõneks ajaks isegi "suveunne", et energiat kokku hoida. Emad imetavad üksinduses oma beebisid rammusa piimaga ning õpetavad-kasvatavad neid kaks aastat. Siis saavad jääkarunoorukid juba omal käpal hakkama ja jätkavad oma esiisade põnevat tööd – eks ikka hülgepüüki!

Põhjanaba piirkonnas arvatakse olevat 25 - 40 000 jääkaru. Ainuke-

seks ohuks on jääkarudele inimene – ikka sellesama jää sulamise probleemiga, millest kõnelesime Lõunabana puhul. Teise ohuna tuleks mainida ka mürkaineid DDT-d ja PCB-d, mis jõuavad jääkarudeni pika toiduahela kaudu: merekalad, kes söövad saastatud planktonit, on toiduks hülgetele, hülged omakorda jääkarudele. Teades, et mürgid sadestuvad just rasvades, olid paljud teadlased jääkarude saatuse pärast hirmul, kuid viimasel ajal tehtud uurimused näitasid, et jääkarude organism pole õnneks veel ohtlikul määral saastatud.

Alma Stern

LEGO esindaja Eestis:
AS Rekato

PE^B₂ 1378 2001,2

LEGO ON TARKADE TEGU!

EES- JA PEREKONNANIMI, VANUS

ADDRESS JA TELEFON

MINU LEMMIKRAAMATUD ON

1. _____
2. _____
3. _____
4. _____
5. _____

LOEN AJAKIRJU:

Lugema hakkasin aastaselt.

Kujutage ette, mis need legomeistrid nüüd on välja mõelnud: küünlakuu uudiseks on komplektid, mille abil saab kokku panna elu Marsil! Teistele planeetidele minekust on inimkond kaua unistanud, aga Kuust kaugemale pole seni inimese jalg – vähemalt ilmsi – küll veel astunud.

Aga legokunstnikud- ja meistrid ei loo fantastilisi klot-simaailmu unenägede järgi: selleks, et oma tööd hästi teha, tuleb palju uusi ja vanu raamatuid lugeda, lugeda, lugeda... Muide, ladina keeles tähendabki "lego" – LOEN!

AGA MIDA LOEVAD NOORED LEGOMEISTERDAJAD?
Seda saame varsti teada, sest loodetavasti täidate pärast väikest mõtlemisaega siinse talongi ja saadate toimetusse enne 15. märtsi. Talongisaatjate vahel loosime välja MARS-LEGOD, mille pani auhindadeks välja REKATO.